

Bruselj, 19. september 2022
(OR. en)

12413/22

Medinstitucionalna zadeva:
2022/0277 (COD)

AUDIO 86
CODEC 1314
DIGIT 166
MI 668
DISINFO 72
FREMP 183
COMPET 712
EDPS 1
DATAPROTECT 256
JAI 1194
SERVICES 18
POLGEN 121

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	19. oktober 2022
Prejemnik:	Generalni sekretariat Sveta
Št. dok. Kom.:	COM(2022) 457 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o vzpostavitvi skupnega okvira za medijske storitve na notranjem trgu (evropski akt o svobodi medijev) in spremembi Direktive 2010/13/EU

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2022) 457 final.

Priloga: COM(2022) 457 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 16.9.2022
COM(2022) 457 final

2022/0277 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi skupnega okvira za medijske storitve na notranjem trgu (evropski akt o svobodi medijev) in spremembi Direktive 2010/13/EU

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2022) 322 final} - {SWD(2022) 286 final} - {SWD(2022) 287 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Ta obrazložitevni memorandum je priložen Predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi skupnega okvira za medijske storitve na notranjem trgu (v nadaljnjem besedilu: evropski akt o svobodi medijev). Predlog je izpolnitev politične zaveze predsednice Ursule von der Leyen, ki je pobudo napovedala v svojem govoru o stanju v Uniji leta 2021. V njem je poudarila vlogo informacij kot javne dobrine in priznala, da medijskih podjetij ne moremo obravnavati kot katera koli druga podjetja in da je treba njihovo neodvisnost zaščititi na ravni EU¹. Pobuda je bila vključena v delovni program Komisije za leto 2022².

Medijski sektor je del ekosistema kulturnih in ustvarjalnih sektorjev³, enega od 14 panožnih ekosistemov, ki so ključnega pomena za vključujoče in trajnostno okrevanje ter dvojni (zeleni in digitalni) prehod gospodarstva EU. Hkrati so medijske storitve ne le pomemben in dinamičen gospodarski sektor, temveč so tudi bistvenega pomena za zdravo civilno sfero ter gospodarske svoboščine in temeljne pravice, vključno z enakostjo⁴. Neodvisni mediji, zlasti novičarski mediji, zagotavljajo dostop do različnih stališč ter so zanesljivi viri informacij za državljane in podjetja. Prispevajo k oblikovanju javnega mnenja ter ljudem in podjetjem pomagajo oblikovati stališča in sprejemati ozaveščene odločitve. Imajo ključno vlogo pri ohranjanju celovitosti evropskega informacijskega prostora ter so bistvenega pomena za delovanje naših demokratičnih družb in gospodarstev. Z digitalnimi tehnologijami so medijske storitve vse bolj dostopne prek meja in z različnimi sredstvi, konkurenca v digitalnem medijskem prostoru pa je vse bolj mednarodna. Evropska unija na tem področju že postavlja svetovne standarde, s tem predlogom pa se evropski informacijski prostor še dodatno krepi in organizira.

Glede na navedeno je namen predloga obravnavati vrsto težav, ki vplivajo na delovanje notranjega trga medijskih storitev in poslovanje ponudnikov medijskih storitev. Zlasti medijska podjetja se srečujejo z ovirami, ki jim otežujejo poslovanje in vplivajo na naložbene razmere na notranjem trgu, kot so različna nacionalna pravila in postopki, povezani s svobodo in pluralnostjo medijev. Ta pravila vključujejo zlasti nadzor koncentracij na trgu za namene pluralnosti medijev in protekcionistične ukrepe, ki vplivajo na poslovanje medijskih podjetij. Takšna pravila povzročajo razdrobljenost notranjega trga, pri čemer vplivajo na pravno varnost za akterje na medijskem trgu in ustvarjajo dodatne stroške pri čezmejnem poslovanju.

Položaj je še toliko bolj zapleten zaradi nezadostnega sodelovanja med nacionalnimi medijskimi regulatorji⁵. Skupina evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA) ima omejene možnosti za ukrepanje, in še to le na področju avdiovizualnih medijskih storitev. Prav tako nima zadostnih orodij in virov, da bi prispevala k reševanju čezmejnih zadev ali praktičnih vprašanj na ključnih področjih regulacije medijev. Posledično nezadostno

¹ Govor predsednice Ursule von der Leyen o stanju v Uniji za leto 2021, Strasbourg, 15. september 2021.

² COM(2021) 645 final.

³ COM(2021) 350 final in SWD(2021) 351 final.

⁴ Poleg tega bi bilo treba medijske storitve zagotavljati v skladu z zahtevami glede dostopnosti iz Direktive (EU) 2019/882 (evropski akt o dostopnosti) (UL L 151, 7.6.2019, str. 70).

⁵ Da bi se članice skupine ERGA odzvale na potrebo po okrepljenem sodelovanju na področju avdiovizualnih medijskih storitev, so se dogovorile o prostovoljnem memorandumu o soglasju, ki določa nezavezujoče mehanizme za čezmejno sodelovanje. Komisija je v sporočilu z naslovom „Evropski mediji v digitalnem desetletju: akcijski načrt za podporo okrevanju in preoblikovanju“ napovedala, da bo pozorno spremljala izvajanje memoranduma o soglasju, da bi ocenila, ali bi bilo treba sodelovanje v okviru skupine ERGA dodatno okrepiti. Glede na to oceno Komisija meni, da je potreben pravni okvir za strukturirano sodelovanje med regulativnimi organi ali telesi za medije.

regulativno zbliževanje vpliva na akterje na medijskem trgu, zlasti ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev in platform za izmenjavo videov, ter škoduje javnemu interesu. Vloga medijskih regulatorjev je ključna tudi za zaščito pred nepoštenimi ponudniki medijskih storitev, vključno s tistimi, ki so finančno ali uredniško pod nadzorom nekaterih tretjih držav, kar lahko škoduje javni varnosti in obrambi ali ju ogroža.

Evropski ponudniki medijskih storitev se srečujejo tudi z vse večjim vmešavanjem v svoje uredniške odločitve in zmožnost zagotavljanja kakovostnih medijskih storitev (tj. storitev, ki se izvajajo neodvisno in v skladu z novinarskimi standardi) na notranjem trgu, kot potrjujejo letna poročila Komisije o stanju pravne države⁶ in orodje za spremljanje pluralnosti medijev⁷. Vzrok za to težavo so razdrobljeni zaščitni ukrepi za preprečevanje vmešavanja v uredniško svobodo vseh medijev in neenaka jamstva za neodvisnost javnih medijev⁸, posledica tega pa je izkrivljanje konkurenčnih pogojev na notranjem trgu.

Nazadnje, ovire na notranjem trgu in neenaki konkurenčni pogoji so posledica nepregledne in nepravilne porazdelitve gospodarskih virov. Zlasti nepreglednost in pristranskost lastniških sistemov za merjenje občinstva izkrivljata tokove oglaševalskih prihodkov, pri čemer negativno vplivata zlasti na ponudnike medijskih storitev in v slabši položaj postavljata konkurente, ki zagotavljajo storitve merjenja občinstva v skladu s standardi, dogovorjenimi na ravni panoge⁹. Notranji trg izkrivlja tudi nepregledno in nepravilno dodeljevanje državnih oglaševalskih sredstev (tj. javnih sredstev, uporabljenih za oglaševalske namene), ki se lahko prednostno dodelijo prvotnim nacionalnim ponudnikom storitev ali uporabijo za dajanje prednosti nekaterim medijskim hišam, ki razširjajo do vlade prijazna stališča, in njihovo prikrito subvencioniranje. Ureditev na tem področju je razdrobljena in omejena¹⁰, pri čemer številne države članice nimajo posebnih pravil, obstoječa pravila pa so različno obsežna¹¹, kar škoduje pravni varnosti in prinaša s tem povezano tveganje za samovoljne ali diskriminatorne odločitve.

Čeprav se resnost težav po EU razlikuje, pa na splošno te ponudnikom medijskih storitev otežujejo izkoriščanje polnega potenciala notranjega trga, ohranjanje gospodarske vzdržnosti ter ustrezno izpolnjevanje njihove družbene vloge pri obveščanju ljudi in podjetij. Na prejemnike medijskih storitev negativno vplivajo tudi nezadostna medijska ponudba ali ponudba, ki ni neodvisna, neenaki konkurenčni pogoji in pomanjkljiva zaščita njihovih interesov.

⁶ Poročilo o stanju pravne države za leto 2020, sporočilo in poglavja o državah (COM(2020) 580 final in SWD(2020) 300–326 final); poročilo o stanju pravne države za leto 2021, sporočilo in poglavja o državah (COM(2021) 700 final in SWD(2021) 701–727 final); poročilo o stanju pravne države za leto 2022, sporočilo in poglavja o državah (COM(2022) 500 final in SWD(2022) 501–527 final).

⁷ Center za pluralnost in svobodo medijev, orodje za spremljanje pluralnosti medijev.

⁸ Ker javni mediji opravljajo javne storitve, zavzemajo ključno mesto na medijskem trgu. So pomemben, če ne bistven medijski vir za veliko število državljanov in podjetij.

⁹ Merjenje občinstva neposredno vpliva na dodeljevanje oglaševalskih sredstev in cene oglaševanja, ki je za medijski sektor ključni vir prihodkov. Je ključno orodje za ocenjevanje uspešnosti medijskih vsebin in razumevanje preferenc občinstva za načrtovanje prihodnje produkcije vsebin. Pomembni udeleženci na trgu so se tradicionalno dogovorili o sklopu metodoloških standardov za razvoj nepristranskih meril za oceno donosnosti svojih naložb. V več državah članicah so bili vzpostavljeni mehanizmi samoregulacije, ki združujejo ključne deležnike iz medijskega in oglaševalskega sektorja, kot so skupni panožni odbori za samoregulacijo, s ciljem organizirati in izvajati merjenje občinstva na pregleden, vključujoč in zanesljiv način.

¹⁰ Porazdelitev in preglednost državnega oglaševanja v nekaterih pogledih ureja razdrobljen okvir ukrepov, specifičnih za medije, in splošnih predpisov o javnem naročanju, ki pa ne zajemajo vseh državnih oglaševalskih sredstev niti ne zagotavljajo zadostne zaščite pred prednostno ali pristransko porazdelitvijo. Natančneje, Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta se ne uporablja za javna naročila storitev za pridobitev, pripravo, produkcijo ali koprodukcijo programskega gradiva, namenjenega avdiovizualnim medijskim storitvam ali radijskim medijskim storitvam.

¹¹ Glej tudi analize nacionalnih pravil o državnem oglaševanju v letnem poročilu o stanju pravne države.

Parlament¹² in Svet¹³ sta Komisijo večkrat pozvala, naj sprejme ukrepe za odpravo ovir za delovanje notranjega medijskega trga ter spodbujanje pluralnosti in neodvisnosti na njem. Državlani so v končnem poročilu Konference o prihodnosti Evrope, objavljenem 9. maja 2022, v svojih predlogih EU pozvali, naj še naprej spodbuja neodvisnost in pluralnost medijev, zlasti z uvedbo zakonodaje, s katero se bodo z minimalnimi standardi na ravni EU obravnavale grožnje za neodvisnost medijev. Pozvali so tudi k obrambi in podpori svobodnih, pluralnih in neodvisnih medijev, okrepitevi boja proti dezinformacijam in tujemu vmešavanju ter zagotovitvi zaščite novinarjev¹⁴.

Glede na navedeno je namen predloga evropskega akta o svobodi medijev izboljšati delovanje notranjega medijskega trga.

Predlog temelji na štirih specifičnih ciljih:

- **spodbujanju čezmejnih dejavnosti in naložb** v medijske storitve z uskladitvijo nekaterih elementov različnih nacionalnih okvirov za pluralnost medijev, zlasti za olajšanje čezmejnega opravljanja storitev. Cilj predloga je z uskladitvijo na ravni EU zagotoviti, da neodvisni nacionalni organi pri ocenjevanju koncentracij na medijskem trgu dosledno pristopajo k pluralnosti in neodvisnosti medijev;
- **povečanju regulativnega sodelovanja in zbliževanja** z orodji za čezmejno usklajevanje ter mnenji in smernicami na ravni EU. To bo spodbudilo dosledne pristope k pluralnosti in neodvisnosti medijev ter zagotovilo učinkovito zaščito uporabnikov medijskih storitev pred nezakonitimi in škodljivimi vsebinami, vključno s spletnimi, ter ponudniki storitev (tudi iz tretjih držav), ki ne upoštevajo medijskih standardov EU;
- **olajšanju zagotavljanja kakovostnih medijskih storitev** z zmanjševanjem tveganja neupravičenega javnega in zasebnega vmešavanja v uredniško svobodo. Namen predloga je zagotoviti, da lahko novinarji in uredniki delajo brez vmešavanja, tudi ko gre za zaščito njihovih virov in komunikacij. S spodbujanjem uredniške neodvisnosti zagotavlja tudi boljšo zaščito interesov prejemnikov medijskih storitev;
- **zagotavljanju pregledne in pravične porazdelitve gospodarskih virov** na notranjem medijskem trgu z izboljšanjem preglednosti in pravičnosti pri merjenju občinstva in dodeljevanju državnih oglaševalskih sredstev. Namen predloga je zagotoviti preglednost, nediskriminacijo, sorazmernost, objektivnost in vključevanje pri metodologijah za merjenje občinstva, zlasti na spletu. Zagotovil bo tudi preglednost, nediskriminacijo, sorazmernost in objektivnost pri dodeljevanju državnih oglaševalskih sredstev medijskim hišam, da bi se čim bolj zmanjšalo tveganje zlorabe javnega financiranja za

¹² Resolucija z dne 21. maja 2013 o Listini EU (2011/2246(INI)); Resolucija z dne 3. maja 2018 o pluralnosti in svobodi medijev v EU (2017/2209(INI)); Resolucija z dne 25. novembra 2020 o krepitevi medijske svobode: varstvo novinarjev v Evropi, sovražni govor, dezinformacije in vloga platform (2020/2009(INI)); Resolucija z dne 20. oktobra 2021 o evropskih medijih v digitalnem desetletju: akcijski načrt za podporo okrevanju in preoblikovanju (2021/2017(INI)); Resolucija z dne 11. novembra 2021 o krepitevi demokracije ter svobode in pluralnosti medijev v EU (2021/2036(INI)); Resolucija z dne 9. marca 2022 o tujem vmešavanju v vse demokratične procese v Evropski uniji, tudi o dezinformacijah (2020/2268(INI)).

¹³ Sklepi Sveta o medijski svobodi in pluralnosti v digitalnem okolju (UL C 32, 4.2.2014); Sklepi Sveta o varovanju svobodnega in pluralističnega sistema medijev (UL C 422, 7.12.2020); Sklepi Sveta Evropski mediji v digitalnem desetletju: akcijski načrt za podporo okrevanju in preoblikovanju (8727/21, 18.5.2021); Sklepi Sveta o oblikovanju evropske strategije za ekosistem kulturnih in ustvarjalnih gospodarskih dejavnosti (UL C 160, 13.4.2022); izjava evropskih ministrov in ministric, pristojnih za kulturo, avdiovizualno področje in medije, ki so se sestali 7. in 8. marca 2022 v Angersu.

¹⁴ Konferenca o prihodnosti Evrope – poročilo o končnem izidu, maj 2022, zlasti predloga št. 27(1) in 37(4).

pristranske interese v škodo drugih akterjev na trgu. Tako bo spodbudil pošteno konkurenco na notranjem medijskem trgu.

Zakonodajnemu predlogu je priloženo priporočilo, v katerem so predstavljeni katalog prostovoljnih dobrih praks za medijska podjetja, namenjenih spodbujanju uredniške neodvisnosti, ter priporočila za medijska podjetja in države članice, katerih cilj je povečati preglednost lastništva medijev. Priporočilo bo prispevalo k zmanjšanju tveganj neupravičenega vmešavanja v posamezne uredniške odločitve in izboljšanju dostopa do informacij o lastništvu medijev¹⁵.

• **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog je skladen z obstoječimi horizontalnimi in sektorskimi pravili EU v zvezi z medijskimi in spletnimi storitvami. Njegov namen je odpraviti regulativne vrzeli, ki vplivajo na delovanje notranjega medijskega trga.

Pri tem se predlog najprej opira na revidirano direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah¹⁶, ki ureja usklajevanje nacionalne zakonodaje za avdiovizualne medije na ravni EU. Krepi sodelovanje v okviru skupine evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA), ustanovljene z navedeno direktivo, in sicer je ta preoblikovana v Evropski odbor za medijske storitve (v nadaljnjem besedilu: Odbor), hkrati pa ima širše področje delovanja in dodatne naloge¹⁷.

Predlog določa nova pravila v zvezi z medijskimi storitvami, kot so pravila o zaščiti novinarskih virov in komunikacij, državnem oglaševanju in merjenju občinstva. S tem dopolnjuje reformo avtorske pravice¹⁸, ki podpira finančno vzdržnost medijev.

Predlog je v celoti skladen z direktivo o elektronskem poslovanju¹⁹ in uredbo o razmerjih med platformami in podjetji (P2B)²⁰ ter ju dopolnjuje. Prav tako je skladen z aktom o digitalnih storitvah²¹ in aktom o digitalnih trgih²², ki zagotavljata horizontalne okvire z usklajenimi pravili za spletne storitve, ter ju dopolnjuje. Predlog obravnava preostala sektorska vprašanja, ki jih horizontalna instrumenta ne obravnavata v celoti.

Predlog dopolnjuje pravila EU o konkurenci, s katerimi se ne obravnavajo neposredno učinki, ki bi jih lahko koncentracije na trgu imele na pluralnost ali neodvisnost medijev, ter pravila o državni pomoči, ki se uporabljajo za vsak primer posebej (pogosto naknadno) in s katerimi se ne obravnavajo v zadostni meri težave, ki nastanejo zaradi nepravilnega dodeljevanja državnih sredstev ponudnikom medijskih storitev. Predlog zagotavlja, da za državno oglaševanje sistematično veljajo predhodna pravila o preglednosti, zlasti kar zadeva upravičence in porabljene zneske, in o pravičnem dodeljevanju sredstev za tako oglaševanje.

¹⁵ Glej tudi analize preglednosti lastništva medijev v letnem poročilu o stanju pravne države.

¹⁶ Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, 15.4.2010, str. 1), kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/1808 (UL L 303, 28.11.2018, str. 69).

¹⁷ Zato predlog vsebuje ciljno usmerjeno spremembo Direktive 2010/13/EU, omejeno na razveljavitev člena 30b, s katerim je ustanovljena skupina ERGA, ter posledično nadomestitev sklicev na skupino ERGA in njene naloge. V skladu z načelom „vzporednosti oblik“ je treba pravni instrument načeloma spremeniti s pravnim instrumentom iste oblike. Sprememba Direktive 2010/13/EU s to uredbo je ciljno usmerjena in omejena na določbo, ki je državam članicam ni treba prenesti v nacionalno zakonodajo. Zato je upravičena.

¹⁸ Direktiva (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (UL L 130, 17.5.2019, str. 92).

¹⁹ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

²⁰ Uredba (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (UL L 186, 11.7.2019, str. 57).

²¹ COM(2020) 825 final.

²² COM(2020) 842 final.

Predlog in zlasti določbe o državnem oglaševanju so v skladu s predlogom uredbe o preglednosti in ciljanem političnem oglaševanju²³.

Poleg tega predlog dopolnjuje obstoječa pravila EU o preglednosti lastništva in nanje ne vpliva. Direktiva o preprečevanju pranja denarja²⁴ je glavni instrument za zagotavljanje preglednosti dejanskega lastništva, direktiva EU o pravu družb²⁵ pa ureja informacije, ki jih morajo zlasti družbe z omejeno odgovornostjo razkriti v poslovnih registrih. Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah države članice spodbuja k sprejetju ukrepov za zagotovitev dostopnosti informacij o lastniški strukturi avdiovizualnih medijev. Predlog bo obstoječi okvir dopolnil z zahtevo za vse ponudnike medijskih storitev, ki zagotavljajo novice in aktualne informativne vsebine, da prejemnikom medijskih storitev zagotovijo informacije o lastništvu medijev, zlasti o neposrednih, posrednih in dejanskih lastnikih.

Predlog je skladen tudi s Protokolom o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah (Amsterdamski protokol)²⁶, s katerim se priznava pristojnost držav članic za opredelitev nalog javne službe, ki jih opravljajo javni mediji, in zagotavljanje njihovega financiranja, če takšno financiranje ne vpliva na trgovinske pogoje in konkurenco v EU v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi. Amsterdamski protokol implicitno potrjuje, da javni mediji spadajo v okvir notranjega trga.

Predlog je v skladu s strateškim kompasom za varnost in obrambo²⁷ ter ustreznimi sklepi Sveta²⁸. S krepitvijo vloge medijskih regulatorjev in sodelovanja med njimi, tudi v zadevah, ki vplivajo na informacijski prostor EU, dopolnjuje ukrepe, sprejete za razvoj zbirke orodij EU za preprečevanje tujega manipuliranja z informacijami in vmešavanja.

Predlog je v skladu s priporočilom Odbora ministrov Sveta Evrope državam članicam o upravljanju javnih medijev²⁹. V priporočilu je navedeno, da morajo javni mediji delovati in se razvijati v okviru trajnostnega upravljanja, ki zagotavlja potrebno uredniško neodvisnost in javno odgovornost.

Glede na nedavne grožnje novinarским virom se s predlogom dodaja ciljno usmerjena zaščita pred uporabo vohunskega programa v napravah, ki jih uporabljajo ponudniki medijskih storitev ali novinarji, in sicer na podlagi zaščite, ki jo zagotavljajo Direktiva 2002/58/ES (direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah), Direktiva 2016/680/EU (direktiva o varstvu podatkov pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj) in Direktiva 2013/40/EU o napadih na informacijske sisteme.

²³ Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o preglednosti in ciljanem političnem oglaševanju (COM(2021) 731 final).

²⁴ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

²⁵ Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).

²⁶ Amsterdamska pogodba, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in nekatere z njimi povezane akte – Protokol, priložen Pogodbi o Evropski skupnosti – Protokol o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah (UL C 340, 10.11.1997, str. 109).

²⁷ Strateški kompas za varnost in obrambo.

²⁸ Sklepi Sveta o dopolnilnih prizadevanjih za krepitev odpornosti in preprečevanje hibridnih groženj (14972/19, 10.12.2019); sklepi Sveta o krepitvi odpornosti in preprečevanju hibridnih groženj, tudi dezinformacij v okviru pandemije COVID-19 (14064/20, 15.12.2020) ter sklepi Sveta o tujem manipuliranju z informacijami in vmešavanju (FIMI) (11429/22, 18.7.2022).

²⁹ Priporočilo CM/Rec(2012)1 Odbora ministrov državam članicam o upravljanju javnih medijev (Odbor ministrov ga je sprejel 15. februarja 2012 na 1134. zasedanju namestnikov ministrov).

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Predlog temelji na akcijskem načrtu za evropsko demokracijo³⁰, v katerem je Komisija predlagala sklop ukrepov za spodbujanje demokratične udeležbe, boj proti dezinformacijam ter podporo svobodnim in neodvisnim medijem. Pobuda krepi zaščito novinarskih virov in komunikacij ter s tem dopolnjuje priporočilo o zaščiti, varnosti in opolnomočenju novinarjev³¹ ter predlog direktive³² in priporočilo³³ o zaščiti oseb, ki se udeležujejo pri udeležbi javnosti, pred očitno neutemeljenimi ali zlorabljenimi sodnimi postopki (strateške tožbe za onemogočanje udeležbe javnosti). Predlog določa konkretne ukrepe v odziv na Evropsko deklaracijo o digitalnih pravicah in načelih za digitalno desetletje³⁴, s katero se poziva k varovanju svobode izražanja in obveščanja na spletu, ter podpira izvajanje akcijskega načrta za medijski in avdiovizualni sektor³⁵, v katerem je Komisija predstavila vrsto ukrepov za okrepitev finančne vzdržnosti in digitalne preobrazbe medijskega sektorja.

Cilj predloga je okrepiti uredniško neodvisnost ponudnikov medijskih storitev. Hkrati je finančna vzdržnost ključni element za zaščito uredniške neodvisnosti pred zunanjimi in tržnimi pritiski. Kot so deležniki opozorili med javnim posvetovanjem, je nestabilen gospodarski položaj medijskega sektorja še vedno težava in se je med krizo zaradi COVID-19 še poslabšal. Z zagotovitvijo različnih in zadostnih virov financiranja bi bilo mogoče okrepiti odpornost in neodvisnost medijev ter podpreti zagotavljanje kakovostnih storitev za Evropejce.

Zato se medijski sektor za finančno podporo vse bolj obrača na EU, saj Komisija že dolgo sofinancira neodvisno medijsko poročanje o evropskih zadevah, da bi spodbudila evropsko javno sfero. Čeprav je evropsko financiranje glede na obseg in pomen sektorja neizogibno omejeno, lahko dejansko prispeva k okrevanju sektorja po pandemiji COVID-19, k digitalni preobrazbi novic in k čezmejni poskusni uvedbi novih oblik vsebin ali novih modelov za monetizacijo spletnih vsebin.

Zato je Komisija po sprejetju akcijskega načrta za medijski in avdiovizualni sektor decembra 2020 združila ukrepe za podporo novičarskim medijem ob popolnem spoštovanju uredniške neodvisnosti. Vzpostavila je na primer instrument MEDIA INVEST, poseben instrument za kapitalske naložbe v okviru programa InvestEU, namenjen povečanju finančne zmogljivosti evropskih avdiovizualnih podjetij. Podpora za lastniški kapital je od leta 2022 na voljo tudi novičarskim medijem, skupaj z ukrepi za pripravljenost na naložbe, namenjenimi mobilizaciji zasebnih vlagateljev in povečanju obsega kapitalskih naložb. Hkrati Komisija podpira vzpostavitev posebnega instrumenta za sovlaganje v okviru programa InvestEU s fundacijami in človekoljubnimi organizacijami, da bi se osredotočili na tri specifična področja nalog, vključno s „pluralnostjo medijev, demokracijo in kulturo“³⁶. Še en poudarek svežnja so inovacije: v okviru programov za raziskave in inovacije ter digitalnih programov je na voljo financiranje za razvoj inovativnih rešitev, kar vključuje zlasti poziv za razvoj evropskega medijskega podatkovnega prostora, ki bo kmalu objavljen. Poleg tega inovativne raziskave, financirane v okviru programov Obzorje 2020 in Obzorje Evropa, pomagajo razumeti vpliv medijev na državljanke in demokracijo ter zagotavljajo orodja in strategije za spodbujanje bolj

³⁰ COM(2020) 790 final.

³¹ C(2021) 6650 final.

³² COM(2022) 177 final.

³³ Priporočilo Komisije (EU) 2022/758 z dne 27. aprila 2022 o zaščiti novinarjev in zagovornikov človekovih pravic, ki se udeležujejo pri udeležbi javnosti, pred očitno neutemeljenimi in zlorabljenimi sodnimi postopki (strateške tožbe za onemogočanje udeležbe javnosti) (UL L 138, 17.5.2022, str. 30).

³⁴ COM(2022) 28 final.

³⁵ COM(2020) 784 final.

³⁶ Drugi dve področji nalog sta „družbene preobrazbe, povezane z zelenim prehodom“ ter „enakost in vključevanje“.

zdravega in raznoliškega medijskega okolja, in sicer z bojem proti dezinformacijam na spletu in izboljševanjem novinarskih standardov. Redne izmenjave s sektorjem v okviru evropskega foruma novinarskih medijev prav tako prispevajo k spremljanju inovacij v sektorju in zagotavljajo forum za razpravo o agendi EU na tem področju.

V skladu z akcijskim načrtom za medijski in avdiovizualni sektor je sektor novinarskih medijev postal poseben poudarek programa Ustvarjalna Evropa, ki je namenjen podpori kulturnim in ustvarjalnim sektorjem. V okviru programa se lahko financirajo partnerstva med medijskimi organizacijami, namenjena inovacijam, preskušanju novih oblik vsebin ali čezmejni izmenjavi dobrih poslovnih praks. V okviru programa Ustvarjalna Evropa se sofinancirajo tudi projekti, s katerimi se spodbuja bolj pluralno medijsko okolje: nepovratna sredstva omogočajo zaščito novinarjev (vključno s pravno podporo) in zajemajo področja, kot so ugotavljanje dejstev, spremljanje, zagovorništvo, obveščanje javnosti in ozaveščanje. Sredstva EU so bila uporabljena tudi za podporo delovanju medijskih svetov in dejavnostim orodja za spremljanje pluralnosti medijev. Komisija bo od leta 2023 v okviru programa Ustvarjalna Evropa dodelila tudi namenska sredstva za podporo medijem, ki služijo javnemu interesu, kot so preiskovalne hiše, s čimer bo prispevala k čezmejni pluralistični razpravi in bolj zdravi demokraciji.

Povpraševanje po financiranju medijev presega razpoložljiva sredstva. Evropski parlament je pozval k okrepitvi možnosti za financiranje sektorja novinarskih medijev, zlasti s stalnim skladom za novinarske medije ter s povečanjem proračunov za Medsektorski sklop in sklop MEDIA v okviru programa Ustvarjalna Evropa³⁷. K okrepitvi financiranja neodvisnega novinarstva je Komisijo pozval tudi Svet³⁸. Da bi Komisija dopolnila sedanje politike EU in nazadnje okrepila finančno odpornost sektorja, bo evidentirala javne finančne sheme in pobude, ki so jih razvile države članice, ter opredelila trende in vrzeli v financiranju.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Pravna podlaga tega predloga je člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki določa sprejetje ukrepov za približevanje določb zakonov in drugih predpisov v državah članicah, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga.

Namen predloga je obravnavati razdrobljene nacionalne regulativne pristope, ki zadevajo svobodo in pluralnost medijev ter uredniško neodvisnost. To bo spodbudilo skupni pristop in usklajevanje na ravni EU, zagotovilo optimalno delovanje notranjega trga medijskih storitev in preprečilo nastanek prihodnjih ovir za poslovanje ponudnikov medijskih storitev po vsej EU.

Natančneje, namen predloga je odpraviti naslednje težave, ki ovirajo zagotavljanje medijskih storitev na notranjem trgu:

- nacionalne omejitve v zvezi z viri in komunikacijami novinarjev kot ponudnikov storitev, ki vplivajo na produkcijo in zagotavljanje medijskih storitev,
- vmešavanje v poslovanje ponudnikov medijskih storitev, med drugim v njihove uredniške odločitve, in različni pristopi k varovanju uredniške neodvisnosti,

³⁷ Evropski parlament, Odbor za kulturo in izobraževanje, Poročilo o evropskih medijih v digitalnem desetletju: akcijski načrt za podporo okrevanju in preoblikovanju (2021/2017(INI)).

³⁸ Sklepi Sveta o zaščiti in varnosti novinarjev in drugih medijskih delavcev (UL C 245, 28.6.2022).

- tveganje vmešavanja države v javne medije v škodo enakih konkurenčnih pogojev na enotnem trgu in kakovosti javnih medijev,
- tržne dejavnosti nepoštenih operaterjev (vključno s ponudniki medijskih storitev, ki so finančno ali uredniško pod državnim nadzorom nekaterih tretjih držav), ki povzročajo napetosti pri uporabi pravil o prostem pretoku v Uniji,
- glede na vse večjo digitalizacijo distribucije medijskih storitev – tveganja za svobodno zagotavljanje medijskih storitev na zelo velikih spletnih platformah v škodo enakih konkurenčnih pogojev na notranjem trgu,
- nacionalne ukrepe za medijski trg, ki vplivajo na poslovanje ponudnikov medijskih storitev in omejujejo prosti pretok v Uniji, s čimer povzročajo razdrobljenost notranjega trga in pravno negotovost; enako velja za nacionalna pravila in postopke za oceno učinka koncentracij na medijskem trgu na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost,
- nepreglednost in morebitne pristranskosti v sistemih in metodologijah za merjenje občinstva, kar povzroča izkrivljanje trga in škoduje enakim konkurenčnim pogojem na notranjem trgu,
- nepravilno in nepregledno dodeljevanje državnih oglaševalskih sredstev ponudnikom medijskih storitev v škodo drugih ponudnikov medijskih storitev, vključno s tistimi, ki imajo sedež v drugih državah članicah.

Poleg tega je člen 114 PDEU ustrezna pravna podlaga za vzpostavitev novih struktur na podlagi prava EU. To je še posebno pomembno glede na upravljavski vidik pobude, katere cilj je spodbujati tesnejše sodelovanje med nacionalnimi medijskimi regulatorji v okviru odbora na ravni EU, ki bi bil zadolžen za spodbujanje učinkovite in dosledne uporabe pravil EU o medijih.

Zakonodajalec EU mora pri urejanju notranjega trga ne le spoštovati temeljne pravice³⁹, temveč tudi uravnotežiti nasprotujoče si temeljne pravice⁴⁰. Ta predlog uredbe je skladen, usklajen in večplasten zakonodajni okvir, s katerim zakonodajalec prispeva k razvoju in zaščiti notranjega trga medijskih storitev, s čimer tudi uresničuje več nadaljnjih legitimnih javnih interesov (vključno z zaščito uporabnikov) in pravično usklajuje temeljne pravice vseh zadevnih posameznikov.

• Subsidiarnost

Ciljev ukrepanja države članice ne morejo doseči same, saj so težave vse bolj čezmejne in niso omejene na posamezne države članice ali podskupino držav članic. Produkcija, distribucija in uporaba medijskih vsebin, vključno z novicami, so vse bolj digitalne in čezmejne, saj internet še naprej spodbuja preoblikovanje tradicionalnih medijskih poslovnih modelov. Na zagotavljanje medijskih storitev po vsej EU vse bolj vplivajo svetovne platforme, ki delujejo kot vstopne točke za medijske vsebine, hkrati pa so pomembni ponudniki spletnega oglaševanja.

Skupni pristop EU, ki spodbuja zbliževanje, preglednost, pravno varnost in enake konkurenčne pogoje za zadevne akterje na medijskem trgu, je najboljši način za izboljšanje

³⁹ Sodbe z dne 13. decembra 1979, Hauer, 44/79, ECLI:EU:C:1979:290, točke 14–16, z dne 20. maja 2003, Österreichischer Rundfunk, združene zadeve C-465/00, C-138/01 in C-139/01, ECLI:EU:C:2003:294, točka 68 in naslednje, in z dne 9. novembra 2010, Schecke, združeni zadevi C-92/09 in C-93/09, ECLI:EU:C:2010:662, točka 46.

⁴⁰ Sodbi z dne 15. septembra 2016, Mc Fadden, C-484/14, ECLI:EU:C:2016:170, točka 68 in naslednje, in z dne 26. aprila 2022, Poljska/Parlament in Svet (direktiva o avtorskih pravicah), C- 401/19, ECLI:EU:C:2022:29, točka 66.

notranjega medijskega trga. Z njim se bo zmanjšalo breme za ponudnike medijskih storitev, ki morajo zagotavljati skladnost z različnimi nacionalnimi pravnimi ureditvami, kadar poslujejo v več državah članicah. Povečala se bo pravna varnost za akterje na medijskem trgu, s čimer se bodo spodbujale poštena konkurenca in čezmejne naložbe. Medijskim regulatorjem bo tudi omogočil, da sprejmejo usklajene odzive v zadevah, ki vplivajo na informacijski prostor EU in zlasti na varstvo interesov potrošnikov v EU.

Pobuda ustrezno upošteva Protokol o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah (Amsterdamski protokol) in člen 4(2) Pogodbe o Evropski uniji (PEU). Ne bo posegla v pristojnost držav članic, da zagotavljajo financiranje javnim medijem, da ti lahko izpolnjujejo svoje naloge javne službe, kot so dodeljene, opredeljene in organizirane na nacionalni ravni, niti ne bo posegla v nacionalne identitete ali regulativne tradicije na medijskem področju. Ustrezno upošteva tudi stališča deležnikov; zato sledi predlogu, da bi bila preveč enotna in podrobna pravila EU o pluralnosti medijev nezaželena in nesorazmerna, saj morajo biti taka pravila prilagojena zgodovinskemu in kulturnemu ozadju vsake države članice. Namesto tega se s pobudo vzpostavlja pravo ravnotežje med splošno oblikovanimi določbami in bolj specifičnimi pravili za doseg ciljev politike.

- **Sorazmernost**

Pobuda temelji na obstoječih pravnih okvirih in se bo osredotočila le na področja, na katerih se zdi dodatno ukrepanje EU nujno za pravilno delovanje notranjega medijskega trga, med drugim za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev in neodvisnega delovanja akterjev na medijskem trgu po vsej EU. Omejuje se na vprašanja, pri katerih države članice same ne morejo doseči zadovoljivih rešitev, in zagotavlja dobro umerjeno uskladitev, ki ne presega tistega, kar je potrebno za doseg cilja vzpostavitve skupnega okvira za pravilno delovanje notranjega trga medijskih storitev ob hkratnem zagotavljanju kakovosti takih storitev. K zagotavljanju sorazmernosti predloga prispeva tudi dejstvo, da več predlaganih pravil temelji na načelih.

Predlog povzroča omejene stroške zagotavljanja skladnosti in izvrševanja, ki bodo verjetno izravnani z znatnimi koristmi za akterje na medijskem trgu in državljane. Predlog bo s povečanjem preglednosti in zmanjšanjem regulativne razdrobljenosti na trgu povečal pravno varnost in pošteno konkurenco, hkrati pa bo zmanjšal izkrivljanje trga. Tako se bo povečalo zaupanje vlagateljev in zmanjšalo breme čezmejnih transakcij na medijskem trgu, s čimer se bo ustvarilo pozitivno okolje za naložbe in svobodno zagotavljanje medijskih storitev po vsej EU. Državljeni in podjetja bodo imeli koristi tudi od bolj raznolike in pluralne medijske ponudbe, večje preglednosti in boljšega dostopa do informacij.

- **Izbira instrumenta**

Predlagani instrument je uredba Evropskega parlamenta in Sveta. Glede na vprašanja, ki jih je treba obravnavati, ter glede na gospodarski, družbeni in politični okvir je uredba primernejša od direktive, da se zagotovi dosledna raven zaščite po vsej EU in zmanjšajo regulativne razlike, ki bi ovirale neodvisno zagotavljanje medijskih storitev na notranjem trgu. Omogočila bo hitro uporabo novih pravil EU in s tem hitreje reševanje težav. Tako se bo mogoče izogniti dolgotrajnemu postopku prenosa ter preprečiti morebitne razlike ali izkrivljanja med postopkom prenosa, saj bodo predpisane določbe, ki se bodo uporabljale neposredno, in preprečeni primeri, ko bi države članice postopek prenosa uporabile kot izgovor za uvedbo ali ohranitev zakonodajnih ukrepov, ki v bistvu nasprotujejo neodvisnim ponudnikom medijskih storitev ali so kako drugače diskriminatorni. Uredba je zaželena tudi glede na institucionalno komponento pobude (ustanovitev Odbora). Izbira uredbe je prav tako upravičena zaradi vse večje digitalizacije in čezmejnega zagotavljanja medijskih storitev, kar zahteva hiter in dosleden pristop na vsem notranjem trgu. Predlagana uredba bo z uvedbo določb, ki se bodo

uporabljale neposredno, zagotovila tudi uspešno in učinkovito sodelovanje med nacionalnimi regulativnimi organi in telesi za medije držav članic.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

• Posvetovanja z deležniki

Predlog temelji na obsežnem posvetovanju z deležniki, ob upoštevanju splošnih načel in standardov za posvetovanje Komisije z deležniki.

Poziv k predložitvi dokazov z napovedjo pobude je bil objavljen 21. decembra 2021, povratne informacije pa je bilo mogoče predložiti do 25. marca 2022. Skupno je bilo prejetih 1 473 odgovorov⁴¹. Javno posvetovanje je potekalo od 10. januarja do 25. marca 2022, v njem pa je bilo prejetih 917 odgovorov⁴². Oba sta bila oglaševana na spletišču Komisije, pa tudi prek družbenih medijev in specifičnih omrežij. Medtem ko je bil poziv k predložitvi dokazov namenjen zbiranju splošnih povratnih informacij v odziv na napovedano pobudo Komisije, so se v okviru javnega posvetovanja zbirala stališča na podlagi strukturiranega vprašalnika, ki je vseboval specifična vprašanja v zvezi s pobudo.

Poleg tega je Komisija organizirala srečanja s ključnimi deležniki in strokovnjaki, da bi zbrala dodatne dokaze in podatke o specifičnih težavah, ki naj bi se obravnavale v okviru pobude, pristopu politike in njenem učinku ter tehnične informacije o obstoječih praksah v panogi. Izvedla je tudi ciljno usmerjene delavnice ter analizirala številne dokumente o stališčih in analitične dokumente, prejete v okviru priprave pobude. Priprava ocene učinka, na kateri temelji pobuda, je bila podprta z dvema zunanjima študijama, ki sta vključevali vrsto posamičnih posvetovanj s ključnimi deležniki⁴³.

Poleg tega je Komisija o pobudi razpravljala s člani odbora za stike iz direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah in skupine ERGA. Ti strokovni skupini sta bili neposreden kanal za posvetovanje z najpomembnejšimi organi na ravni držav članic. Da bi zbrali mnenja raziskovalcev in strokovnjakov s posebnim strokovnim znanjem na ustreznih področjih (kot so javno in ustavno pravo ter svoboda medijev in notranji trg), je bila 18. februarja 2022 organizirana posebna delavnica s predstavniki akademskih krogov, skupine ERGA in Komisije.

Zamisel o zakonodajnem predlogu, ki bi urejal vsaj nekatera vsebinska področja, je prejela podporo državljanov in večine drugih deležnikov, med drugim skupnosti za svobodo medijev, potrošniških organizacij, medijskih regulatorjev in skupine ERGA, javnih in zasebnih radiodifuzijskih hiš, distributerjev vsebin in akterjev iz oglaševalskega ekosistema. Med temi deležniki obstaja široka podpora pristopu, temelječem na načelih, namesto neukrepanja ali podrobne določitve standardov.

Nevladne organizacije in javne radiodifuzijske hiše so zlasti podprle ukrepanje na ravni EU za uvedbo zaščitnih ukrepov za uredniško neodvisnost, vključno z neodvisnostjo javnih medijev, pri čemer so opozorile na pomen Amsterdamskega protokola. Javne radiodifuzijske hiše

⁴¹ Evropska komisija (2022). Izid poziva k predložitvi dokazov. Prek portala Povejte svoje mnenje je bilo skupno prejetih 1 470 prispevkov, trije dodatni pa so bili prejeti zunaj spletišča, vendar v časovnem okviru posvetovanja, zato so bili vključeni med odgovore.

⁴² Evropska komisija (2022). Izid javnega posvetovanja.

⁴³ PwC, Intellera in Open Evidence, *Support for the preparation of an impact assessment to accompany an EU initiative on the European Media Freedom Act* (Podpora za pripravo ocene učinka, ki bo priložena pobudi EU za evropski akt o svobodi medijev), VIGIE 2021-644; Evropski univerzitetni inštitut, Katholieke Universiteit Leuven, Universiteit van Amsterdam in Vrije Universiteit Brussel, *Study on media plurality and diversity online* (Študija o pluralnosti in raznolikosti medijev na spletu), VIGIE 2020-825.

izrecno podpirajo zaščitne ukrepe za uredniško integriteto na spletu in smernice o ustreznih postavitvi avdiovizualnih medijskih storitev splošnega pomena v ospredje.

Zasebne radiodifuzijske hiše so se zlasti zavzele za skupna načela, kar zadeva ukrepe za pluralnost medijev, ter preglednost, objektivnost in preverljivost merjenja občinstva, pri čemer so se v zvezi s slednjim strinjale z založniki in akterji v oglaševalskem ekosistemu. Založniki, ki so tradicionalno neregulirani, so izrazili splošno naklonjenost samoregulaciji ali priporočilu. So pa podprli tudi ukrepe na ravni EU za zaščito novinarskih virov in v zvezi z državnim oglaševanjem. Državljeni so se močno strinjali, da sta potrebni preglednost in pravičnost pri dodeljevanju državnih oglaševalskih sredstev. Radiodifuzijske hiše in založniki so pozvali k učinkoviti regulaciji spletnih platform.

Kar zadeva upravljanje, obstaja splošna široka podpora nadzoru, temelječemu na skupini ERGA, vendar se stališča glede njenega morebitnega prihodnjega statusa razlikujejo. Regulatorji in skupnost za svobodo medijev se zavzemajo za okrepitev skupine ERGA, podjetja in poslovna združenja pa bi jo raje ohranila v sedanji obliki. Javni organi so podprli zlasti regulativno sodelovanje na ravni EU, da bi se spodbudili skupni standardi za pluralnost medijev ter okrepili vloga in viri skupine ERGA za nadaljnje usklajevanje na ravni EU.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija se je pri pripravi tega predloga oprla na najrazličnejše strokovno znanje.

Poleg javnega posvetovanja in drugih zgoraj opisanih posvetovanj z deležniki je naročila dve zunanji študiji, da bi zagotovila visoko raven skladnosti in primerljivosti analiz za vse možne pristope politike.

Posebno poročilo o upravljanju in neodvisnosti javnih medijev je pripravil tudi Evropski avdiovizualni observatorij Sveta Evrope⁴⁴. Publikaciji je priložen celovit pregled glavnih zaščitnih ukrepov za upravljanje javnih medijev v Evropi.

Poročila Komisije o stanju pravne države, letna poročila orodja za spremljanje pluralnosti medijev in nekatere raziskave Eurobarometra so zagotovili dokaze in analize o številnih pomembnih vprašanjih. Ti viri so se uporabili za opredelitev težav, njihovega obsega na notranjem medijskem trgu in dejavnikov, ki jih povzročajo. Komisija se je oprla tudi na ustrezna priporočila Sveta Evrope, s katerimi so se strinjale vse države članice⁴⁵.

Za nadaljnjo podporo analizi, temelječi na dokazih, je Komisija izvedla pregled ustrezne sodne prakse in obsežen pregled literature, ki je zajemal akademsko literaturo ter širok spekter študij in poročil o politikah, ki so jih med drugim pripravile nevladne organizacije, dejavne na področju svobode in pluralnosti medijev.

- **Ocena učinka**

Komisija je v skladu s svojo politiko boljšega pravnega urejanja za ta predlog opravila oceno učinka, ki jo je proučil njen Odbor za regulativni nadzor. Poročilo o oceni učinka je bilo Odboru za regulativni nadzor prvič predloženo 13. maja, o njem pa se je z njim razpravljalo na obravnavi 8. junija. Po negativnem mnenju, izdanem 10. junija, je bilo poročilo bistveno revidirano in 11. julija ponovno predloženo Odboru za regulativni nadzor. Odbor za

⁴⁴ F.J. Cabrera Blázquez, M. Cappello, J. Talavera Milla, S. Valais, *Governance and independence of public service media* (Upravljanje in neodvisnost javnih medijev), IRIS Plus, Evropski avdiovizualni observatorij, Strasbourg, 2022, in ERGA, *Internal Media Plurality in Audiovisual Media Services in the EU: Rules & Practices* (Notranja pluralnost medijev na področju avdiovizualnih medijskih storitev v EU: Pravila in prakse), 2018.

⁴⁵ Glej Priporočilo CM/Rec(2012)1 Odbora ministrov državam članicam o upravljanju javnih medijev (Odbor ministrov ga je sprejel 15. februarja 2012 na 1134. zasedanju namestnikov ministrov) ter Priporočilo CM/Rec(2018)1[1] Odbora ministrov državam članicam o pluralnosti medijev in preglednosti lastništva medijev.

regulativni nadzor je 27. julija izdal pozitivno mnenje s pridržki. Poročilo o oceni učinka je bilo dodatno revidirano, da bi se upoštevali predlogi za izboljšave, ki jih je podal Odbor za regulativni nadzor. Mnenja Odbora za regulativni nadzor ter pripombe in pojasnila o tem, kako so bila upoštevana, so predstavljeni v Prilogi 1 k oceni učinka.

Komisija je proučila različne možnosti politike za doseg splošnega cilja predloga, ki je izboljšati delovanje notranjega medijskega trga.

Ocenjene so bile tri možnosti politike z različno stopnjo regulativne intenzivnosti:

- **Možnost 1: priporočilo o pluralnosti in neodvisnosti medijev**, ki bi države članice in na nekaterih področjih podjetja na medijskem trgu spodbudilo k izvajanju sklopa ukrepov za spodbujanje pluralnosti medijev, uredniške neodvisnosti ter preglednosti in pravičnosti na medijskem trgu.
- **Možnost 2: zakonodajni predlog in priporočilo o neodvisnosti medijev**, pri čemer bi zakonodajni predlog določal skupna pravila za notranji trg medijskih storitev, priporočilo pa bi medijska podjetja in države članice spodbudilo k zavzemanju za neodvisnost in preglednost medijev.
- **Možnost 3: okrepljen zakonodajni predlog**, ki bi poleg vseh zakonodajnih elementov iz možnosti 2 vseboval dodatne obveznosti za podjetja na medijskem trgu in regulatorje, da bi se spodbudili razpoložljivost kakovostnih medijskih storitev ter pregledna in pravična razporeditev gospodarskih virov na medijskem trgu.

Za upravljanje zakonodajnega instrumenta sta bili obravnavani dve podmožnosti v okviru možnosti 2 in 3:

- podmožnost A: sistem upravljanja, temelječ na odboru, ki ga podpira sekretariat Komisije,
- podmožnost B: sistem upravljanja, temelječ na odboru, ki mu pomaga neodvisen urad EU.

V skladu z uveljavljeno metodologijo Komisije je bila vsaka možnost politike ocenjena glede na gospodarske in družbene učinke ter učinke na temeljne pravice. Prednostna možnost je podmožnost A možnosti 2. S to možnostjo se bo učinkovito, skladno, sorazmerno in v veliki meri učinkovito izpolnil splošni cilj ukrepanja.

Natančneje, s predlaganim zakonodajnim instrumentom se bodo določila nekatera temeljna načela in pravila za medijski trg ter Odboru kot kolektivnemu organu neodvisnih medijskih regulatorjev dodelile pomembne naloge, vključno z nalogami strokovnega svetovanja o regulativnih, tehničnih ali praktičnih vidikih regulacije medijev, izdajanja mnenj o koncentracijah na trgu, ki bi lahko vplivale na delovanje notranjega trga, in usklajevanja ukrepov v zvezi s ponudniki medijskih storitev (tudi iz tretjih držav), ki ne upoštevajo medijskih standardov EU. Na načela in pravila, določena v zakonodajnem instrumentu, se bo mogoče sklicevati pred nacionalnimi sodišči, Komisija pa bo lahko začela postopke za ugotavljanje kršitev, med drugim v primeru sistemskih vprašanj. V nezavezujočem elementu svežnja politik – priporočilu – bodo predlagani prostovoljni ukrepi v zvezi z dvema specifičnima vprašanjema: zaščitnimi ukrepi za neodvisnost medijev in preglednostjo lastništva medijev. Takšen večplasten in prožen pristop bo prinesel želene koristi, hkrati pa se bodo z njim optimizirali stroški za akterje na medijskem trgu in javne organe, pri čemer se bodo upoštevali tudi nižji stroški sekretariata Komisije v primerjavi z uradom EU.

Učinki možnosti politike na različne kategorije deležnikov so podrobno pojasnjeni v Prilogi 3 k oceni učinka.

- **Temeljne pravice**

Predlagana uredba bo z okrepitevijo regulativnega zbliževanja na notranjem medijskem trgu, zaščito uredniške neodvisnosti v povezavi s poslovno svobodo ponudnikov medijskih storitev ter povečanjem preglednosti in pravičnosti pri razporeditvi gospodarskih virov olajšala čezmejno zagotavljanje neodvisnih in kakovostnih medijskih storitev ter tako spodbujala svobodo in pluralnost medijev. Ključna vloga Odbora v novem okviru, ki bo popolnoma neodvisen od vlad in drugih javnih ali zasebnih subjektov, bo po vsej EU prispevala k učinkovitemu in nepristranskemu spoštovanju svobode izražanja, zaščitene s členom 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), ki ustreza členu 10 Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Predlagana uredba bo pozitivno vplivala tudi na svobodo gospodarske pobude (člen 16 Listine), saj bo odpravila ovire za svobodo opravljanja storitev in omejila tveganja za diskriminatorno obravnavo nekaterih akterjev na medijskem trgu.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Proračunske posledice predloga te uredbe se bodo krile z dodeljenimi sredstvi iz večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027 v okviru finančnih sredstev, dodeljenih za program Ustvarjalna Evropa, kot je podrobno opisano v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, ki je priložena predlogu.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Komisija bo vzpostavila celovit okvir za stalno spremljanje rezultatov in učinkov tega zakonodajnega instrumenta. To vključuje zlasti nov neodvisen mehanizem spremljanja za ugotavljanje in ocenjevanje tveganj za delovanje notranjega trga medijskih storitev. Ocena instrumenta ter poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru sta predvidena v štirih letih od začetka njegove veljavnosti in nato vsaka štiri leta.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Poglavje I določa predmet urejanja in področje uporabe Uredbe ter opredelitve ključnih pojmov, uporabljenih v Uredbi. V njem je navedeno, da poglavje II in poglavje III, oddelek 5, Uredbe vključujeta določbe za minimalno uskladitev.

Poglavje II določa pravice prejemnikov medijskih storitev in pravice ponudnikov medijskih storitev na notranjem trgu. V njem so opisani tudi zaščitni ukrepi za neodvisno delovanje javnih medijev in dolžnosti ponudnikov medijskih storitev na notranjem trgu.

Poglavje III določa okvir za regulativno sodelovanje in dobro delujoč trg medijskih storitev.

V oddelku 1 je navedeno, da so za uporabo tega poglavja odgovorni neodvisni nacionalni regulativni organi ali telesa držav članic, ki so pristojni za izvajanje direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, pri čemer so jim podeljena ustrezna preiskovalna pooblastila za izvajanje nalog.

Z oddelkom 2 je ustanovljen Evropski odbor za medijske storitve, kolektivni organ neodvisnih medijskih regulatorjev, ki bo nadomestil in nasledil skupino evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA). V njem so določene zahteve za

neodvisnost Odbora in je podrobno opisana njegova struktura. Odbor bo upravno in organizacijsko podporo, potrebno za izvajanje nalog, prejel od sekretariata, ki ga bo zagotovila Komisija. V zadevnem poglavju so navedene naloge Odbora v skladu z Uredbo.

Oddelek 3 določa pravila in postopke za regulativno sodelovanje in zbliževanje na notranjem medijskem trgu, kar vključuje mehanizem za strukturirano sodelovanje, zaprosila za izvršilne ukrepe, smernice o zadevah v zvezi z regulacijo medijev in usklajevanje ukrepov v zvezi z medijskimi storitvami tretjih držav. Namen določb je zagotoviti tesnejše sodelovanje med nacionalnimi regulativnimi organi in telesi na različnih področjih urejanja medijev.

V oddelku 4 so obravnavana posebna vprašanja v zvezi z zagotavljanjem medijskih storitev v digitalnem okolju. Kar zadeva zagotavljanje medijskih storitev na zelo velikih spletnih platformah, zadevni oddelek temelji na obstoječi horizontalni zakonodaji, in sicer določa dodatne zaščitne ukrepe za uredniško integriteto vsebin, ki jih na spletu zagotavljajo ponudniki medijskih storitev, ob spoštovanju nekaterih regulativnih ali samoregulativnih standardov, ter vzpostavlja strukturiran dialog med zelo velikimi spletnimi platformami in njihovimi ustrezniki v medijskem ekosistemu. V zadevnem oddelku sta določeni tudi pravica do prilagoditve ponudbe avdiovizualnih medijev v napravah in uporabniških vmesnikih, ki nadzorujejo dostop do avdiovizualnih medijskih storitev, ter s tem povezana obveznost izdelovalcev in razvijalcev, da tehnično omogočijo takšno prilagajanje.

V oddelku 5 so določeni pravni okvir za nacionalne ukrepe, ki vplivajo na poslovanje ponudnikov medijskih storitev, ter zahteve za nacionalna pravila in postopke v zvezi z oceno učinka koncentracij na medijskem trgu na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost. Odbor bo imel nalogo, da zavzame stališče o primerih, v katerih bi to lahko vplivalo na delovanje notranjega trga.

V oddelku 6 so določene zahteve za sisteme in metodologije za merjenje občinstva, ki jih uporabljajo zadevni udeleženci na trgu. Pravila spremlja poziv k pripravi kodeksov ravnanja in spodbujanju izmenjave dobrih praks. V oddelku 6 so določene tudi skupne zahteve za dodeljevanje državnih oglaševalskih sredstev ponudnikom medijskih storitev, ki pa ne vplivajo na pravila o javnem naročanju in pravila o državni pomoči.

Poglavje IV vsebuje končne določbe, zlasti v zvezi s spremljanjem, ocenjevanjem in poročanjem. Uredba vključuje mehanizem, ki Komisiji omogoča, da v posvetovanju z Odborom redno spremlja tveganja za delovanje notranjega trga medijskih storitev. Zadevno poglavje tudi razveljavlja zadevni člen direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah ter podrobno določa začetek veljavnosti in začetek uporabe Uredbe.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi skupnega okvira za medijske storitve na notranjem trgu (evropski akt o svobodi medijev) in spremembi Direktive 2010/13/EU

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,
ob upoštevanju predloga Evropske komisije,
po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,
ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora,
ob upoštevanju mnenja Odbora regij,
v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,
ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Neodvisne medijske storitve imajo edinstveno vlogo na notranjem trgu. Gre za hitro spreminjajoč se in gospodarsko pomemben sektor, ki državljanom in podjetjem zagotavlja dostop do različnih stališč in zanesljivih virov informacij, s čimer opravlja funkcijo javnega čuvaja, ki je v splošnem interesu. Medijske storitve so vse bolj dostopne na spletu in čezmejno, hkrati pa zanje ne veljajo enaka pravila in enaka raven zaščite v različnih državah članicah.
- (2) Zaščita svobode in pluralnosti medijev je zaradi njihove edinstvene vloge bistvena značilnost dobro delujočega notranjega trga medijskih storitev (v nadaljnjem besedilu tudi: notranji medijski trg). Ta trg se je od začetka tega stoletja bistveno spremenil, saj postaja vse bolj digitalen in mednarodni. Ponuja številne gospodarske priložnosti, vendar se srečuje tudi z več izzivi. Unija bi morala medijskemu sektorju pomagati izkoristiti te priložnosti na notranjem trgu, hkrati pa zaščititi vrednote, kot je varstvo temeljnih pravic, ki so skupne Uniji in njenim državam članicam.
- (3) V digitalnem medijskem prostoru imajo državljani in podjetja dostop do medijskih vsebin, ki so takoj na voljo na njihovih osebnih napravah, in te vsebine uporabljajo, vse pogosteje v čezmejnem okolju. Svetovne spletne platforme delujejo kot prehodi do medijskih vsebin, pri čemer njihovi poslovni modeli največkrat opuščajo posrednike pri dostopu do medijskih storitev ter poudarjajo polarizirajoče vsebine in dezinformacije. Te platforme so tudi bistveni ponudniki spletnega oglaševanja, kar je preusmerilo finančna sredstva iz medijskega sektorja ter s tem vplivalo na njegovo finančno vzdržnost, posledično pa tudi na raznolikost ponujenih vsebin. Ker je za zagotavljanje medijskih storitev potrebnega veliko znanja in kapitala, morajo biti dovolj obsežne, da lahko ostanejo konkurenčne in uspevajo na notranjem trgu. V ta

namen je zlasti pomembna možnost čezmejnega ponujanja storitev in pridobivanja naložb tudi iz drugih držav članic ali v drugih državah članicah.

- (4) Vendar notranji trg medijskih storitev ni dovolj integriran. Več nacionalnih omejitev ovira prosti pretok na notranjem trgu. Zlasti različna nacionalna pravila in pristopi, povezani s pluralnostjo medijev in uredniško neodvisnostjo, nezadostno sodelovanje med nacionalnimi regulativnimi organi ali telesi ter nepregledna in nepravilna porazdelitev javnih in zasebnih gospodarskih virov akterjem na medijskem trgu otežujejo delovanje in širitev prek meja ter povzročajo neenake konkurenčne pogoje v Uniji. Celovitost notranjega trga medijskih storitev lahko ogrožajo tudi ponudniki, ki se sistematično ukvarjajo z dezinformacijami, kar vključuje manipuliranje z informacijami in vmešavanje, ter zlorablajo svoboščine na notranjem trgu; med njimi so tudi ponudniki medijskih storitev pod državnim nadzorom, ki jih financirajo nekatere tretje države.
- (5) Poleg tega so nekatere države članice v odgovor na izzive v zvezi s pluralnostjo medijev in svobodo medijev na spletu sprejele regulativne ukrepe, druge države članice pa bodo to verjetno še storile, pri čemer obstaja tveganje, da se bodo razlike v nacionalnih pristopih in omejitve prostega pretoka na notranjem trgu še povečale.
- (6) Prejemnikom medijskih storitev v Uniji (fizičnim osebam, ki so državljani držav članic ali uživajo pravice, ki so jim priznane s pravom Unije, in pravnim osebam s sedežem v Uniji) bi bilo treba omogočiti, da učinkovito uživajo pravico do prejemanja brezplačnih in pluralističnih medijskih storitev na notranjem trgu. Pri spodbujanju čezmejnega pretoka medijskih storitev bi bilo treba na notranjem trgu zagotoviti minimalno raven zaščite prejemnikov storitev. To bi bilo v skladu s pravico do sprejemanja in širjenja vesti na podlagi člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina). Zato je treba uskladiti nekatere vidike nacionalnih pravil v zvezi z medijskimi storitvami. Državljanji so v končnem poročilu Konference o prihodnosti Evrope EU pozvali, naj še naprej spodbuja neodvisnost in pluralnost medijev, zlasti z uvedbo zakonodaje, s katero se bodo z minimalnimi standardi na ravni EU obravnavale grožnje za neodvisnost medijev⁴⁶.
- (7) Za namene te uredbe bi morala biti opredelitev medijske storitve omejena na storitve, kot so opredeljene v Pogodbi, in bi zato morala zajemati vse oblike gospodarske dejavnosti. Ta opredelitev bi morala izključevati vsebine, ki jih ustvarijo uporabniki in so naložene na spletno platformo, razen če gre za poklicno dejavnost, ki se običajno zagotavlja proti plačilu (finančne ali druge narave). Prav tako bi morala biti izvzeta povsem zasebna korespondenca, kot so elektronska sporočila, pa tudi vse storitve, katerih glavni namen ni zagotavljanje avdiovizualnih ali zvočnih programov ali medijskih publikacij, kar pomeni, da je vsebina zgolj postranska v razmerju do storitve in ne njen glavni namen, kot so oglasi ali informacije v zvezi z izdelkom ali storitvijo, ki jih zagotavljajo spletna mesta, ki ne ponujajo medijskih storitev. Opredelitev medijske storitve bi morala zajemati zlasti televizijske ali radijske oddaje, avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, zvočne podkaste ali medijske publikacije. Korporativno komuniciranje in distribucija informativnega ali promocijskega gradiva za javne ali zasebne subjekte bi morala biti izključena s področja uporabe te opredelitve.
- (8) Na digitaliziranem medijskem trgu lahko ponudniki platform za izmenjavo videov ali zelo velikih spletnih platform spadajo v opredelitev ponudnika medijskih storitev. Na

⁴⁶

Konferenca o prihodnosti Evrope – poročilo o končnem izidu, maj 2022, zlasti predloga št. 27(1) in 37(4).

splošno imajo ti ponudniki ključno vlogo pri organizaciji vsebin, med drugim z avtomatiziranimi sredstvi ali algoritmi, vendar ne izvajajo uredniške odgovornosti za vsebino, do katere zagotavljajo dostop. Kljub temu so v vse bolj povezanem medijskem okolju nekateri ponudniki platform za izmenjavo videov ali zelo velikih spletnih platform začeli izvajati uredniški nadzor nad delom ali deli svojih storitev. Zato bi se lahko tak subjekt štel tako za ponudnika platforme za izmenjavo videov ali ponudnika zelo velike spletne platforme kot tudi za ponudnika medijskih storitev.

- (9) Opredelitev merjenja občinstva bi morala zajemati merilne sisteme, ki so bili v skladu s panožnimi standardi razviti znotraj samoregulativnih organizacij, kot so skupni panožni odbori, in merilne sisteme, razvite zunaj takih samoregulativnih pristopov. Slednje običajno uporabljajo nekateri spletni akterji, ki sami izvajajo meritve ali na trgu zagotavljajo lastne sisteme za merjenje občinstva, ki niso nujno v skladu s skupno dogovorjenimi panožnimi standardi. Glede na znaten vpliv, ki ga imajo taki sistemi za merjenje občinstva na oglaševalske in medijske trge, bi morali biti zajeti s to uredbo.
- (10) Državno oglaševanje bi bilo treba razumeti široko, in sicer tako, da zajema promocijske ali samopromocijske dejavnosti, ki jih izvajajo najrazličnejši javni organi ali subjekti oziroma se izvajajo za te organe ali v njihovem imenu, vključno z vladami, regulativnimi organi ali telesi ter podjetji v državni lasti ali drugimi subjekti pod državnim nadzorom v različnih sektorjih, na nacionalni ali regionalni ravni, ali lokalnimi vladami ozemeljskih enot z več kot enim milijonom prebivalcev. Vendar pa opredelitev državnega oglaševanja ne bi smela vključevati sporočil v sili, ki jih pošljejo javni organi in so nujna na primer ob naravnih ali sanitarnih katastrofah, nesrečah ali drugih nenadnih dogodkih, ki lahko povzročijo škodo posameznikom.
- (11) Da bi lahko družba izkoristila prednosti notranjega medijskega trga, je bistveno zagotavljati ne le temeljne svoboščine iz Pogodbe, ampak tudi pravno varnost, ki jo prejemniki medijskih storitev potrebujejo, da lahko uživajo s tem povezane koristi. Taki prejemniki bi morali imeti dostop do kakovostnih medijskih storitev, ki so jih novinarji in uredniki pripravili neodvisno in v skladu z novinarskimi standardi, tako da zagotavljajo zaupanja vredne informacije, vključno z novicami in aktualnimi informativnimi vsebinami. Taka pravica ne vključuje nobene s tem povezane obveznosti katerega koli ponudnika medijskih storitev, da spoštuje standarde, ki niso izrecno določeni z zakonom. Take kakovostne medijske storitve so tudi sredstvo proti dezinformacijam, vključno s tujim manipuliranjem z informacijami in vmešavanjem.
- (12) Ta uredba ne vpliva na svobodo izražanja, ki je posameznikom zagotovljena z Listino. Evropsko sodišče za človekove pravice je opozorilo, da javna pooblastila v tako občutljivem sektorju, kot so avdiovizualni mediji, poleg negativne dolžnosti nevmešavanja prinašajo tudi pozitivno obveznost vzpostavitve ustreznega zakonodajnega in upravnega okvira za zagotovitev dejanske pluralnosti⁴⁷.
- (13) Prosti pretok zaupanja vrednih informacij je bistvenega pomena za dobro delujoč notranji trg medijskih storitev. Zato za zagotavljanje medijskih storitev ne bi smele veljati omejitve, ki so v nasprotju s to uredbo ali drugimi predpisi prava Unije, kot je Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁸, ki določajo ukrepe, potrebne

⁴⁷

Centro Europa 7 S.R.L. in Di Stefano proti Italiji [VS], pritožba št. 38433/09, točka 134, ESČP 2012.

⁴⁸

Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, 15.4.2010, str. 1).

za zaščito uporabnikov pred nezakonitimi in škodljivimi vsebinami. Omejitve bi lahko izhajale tudi iz ukrepov, ki jih nacionalni javni organi izvajajo v skladu s pravom Unije.

- (14) Zaščita uredniške neodvisnosti je osnovni pogoj za izvajanje dejavnosti ponudnikov medijskih storitev in njihovo poklicno integriteto. Uredniška neodvisnost je zlasti pomembna za ponudnike medijskih storitev, ki zagotavljajo novice in aktualne informativne vsebine, saj imajo te družbeno vlogo kot javne dobrine. Ponudniki medijskih storitev bi morali imeti možnost, da svoje gospodarske dejavnosti na notranjem trgu izvajajo svobodno in pod enakimi pogoji konkurirajo v vse bolj spletnem okolju, kjer informacije prehajajo prek meja.
- (15) Države članice so sprejele različne pristope k zaščiti uredniške neodvisnosti, ki je po vsej Uniji vse bolj ogrožena. V več državah članicah je zlasti vse več vmešavanja v uredniške odločitve ponudnikov medijskih storitev. Tako vmešavanje je lahko neposredno ali posredno s strani države ali drugih akterjev, vključno z javnimi organi, izvoljenimi uradniki, vladnimi uradniki in politiki, na primer za pridobitev politične koristi. Delničarji in druge zasebne stranke, ki imajo delež v ponudnikih medijskih storitev, lahko delujejo na načine, ki presegajo potrebno ravnotežje med njihovo poslovno svobodo in svobodo izražanja na eni strani ter uredniško svobodo izražanja in pravicami uporabnikov do obveščenosti na drugi strani, da bi dosegli gospodarsko ali drugo korist. Poleg tega so nedavni trendi na področju distribucije in uporabe medijev, zlasti v spletnem okolju, države članice spodbudili k razmisleku o zakonodaji, ki bi urejala zagotavljanje medijskih vsebin. Razlikujejo se tudi pristopi ponudnikov medijskih storitev k zagotavljanju uredniške neodvisnosti. Tako vmešavanje ter razdrobljenost predpisov in pristopov negativno vplivata na pogoje za izvajanje gospodarskih dejavnosti ponudnikov medijskih storitev in navsezadnje na kakovost medijskih storitev, ki jih prejemajo državljani in podjetja, na notranjem trgu. Zato je treba vzpostaviti učinkovite zaščitne ukrepe, ki bodo omogočili uveljavljanje uredniške svobode po vsej Uniji, tako da bodo lahko ponudniki medijskih storitev neodvisno pripravljali in razširjali svoje vsebine prek meja, prejemniki storitev pa bodo lahko take vsebine prejemali.
- (16) Novinarji in uredniki so glavni akterji pri pripravi in zagotavljanju zaupanja vrednih medijskih vsebin, zlasti s poročanjem o novicah ali aktualnih informativnih vsebinah. Zato je bistveno zaščititi zmožnost novinarjev, da zbirajo, preverjajo in analizirajo informacije, vključno z zaupnimi informacijami. Zlasti bi morali imeti ponudniki medijskih storitev in novinarji (vključno s tistimi, ki delujejo v nestandardnih oblikah zaposlitve, kot so samostojni delavci) možnost, da se zanesejo na zanesljivo zaščito novinarskih virov in komunikacij, med drugim pred uporabo tehnologij za nadzor, saj bi jih lahko neobstoj takih virov zaščite odvrnil od tega, da bi medijem pomagali pri obveščanju javnosti o zadevah, ki so v javnem interesu. Posledično bi bila lahko ogrožena svoboda novinarjev, da opravljajo svojo gospodarsko dejavnost in izpolnjujejo svojo ključno vlogo „javnega čuvaja“, to pa bi negativno vplivalo na dostop do kakovostnih medijskih storitev. Zaščita novinarskih virov prispeva k varstvu temeljne pravice iz člena 11 Listine.
- (17) Zaščita novinarskih virov trenutno v državah članicah ni urejena enotno. Nekatere države članice zagotavljajo popolno zaščito pred tem, da se novinarje prisili k razkritju informacij, na podlagi katerih je mogoče prepoznati njihov vir, v kazenskih in upravnih postopkih. Druge države članice zagotavljajo kvalificirano zaščito, omejeno na sodne postopke, ki temeljijo na nekaterih kazenskih obtožbah, medtem ko druge zagotavljajo načelno zaščito. To vodi v razdrobljenost na notranjem medijskem trgu.

Posledično obstaja velika verjetnost, da se novinarji, ki se vse pogosteje ukvarjajo s čezmejnimi projekti ter svoje storitve zagotavljajo čezmejnemu občinstvu in s tem ponudnikom medijskih storitev, srečajo z ovirami, pravno negotovostjo in neenakimi konkurenčnimi pogoji. Zato je treba zaščito novinarskih virov in komunikacij uskladiti in dodatno okrepiti na ravni Unije.

- (18) Javni mediji, ki so jih ustanovile države članice, imajo posebno vlogo na notranjem medijskem trgu, saj državljanom in podjetjem v okviru svojega poslanstva zagotavljajo dostop do kakovostnih informacij in nepristranskega medijskega poročanja. Vendar so lahko javni mediji še zlasti izpostavljeni tveganju vmešavanja, ker so institucionalno blizu državi in prejemajo javna sredstva. To tveganje je lahko še toliko večje zaradi neenakih zaščitnih ukrepov, povezanih z neodvisnim upravljanjem in uravnoteženo pokritostjo z javnimi mediji, po Uniji. Tak položaj lahko privede do pristranskega ali delnega medijskega poročanja, izkrivlja konkurenco na notranjem medijskem trgu ter negativno vpliva na dostop do neodvisnih in nepristranskih medijskih storitev. Zato je treba na podlagi mednarodnih standardov, ki jih je v zvezi s tem razvil Svet Evrope, vzpostaviti pravne zaščitne ukrepe za neodvisno delovanje javnih medijev po vsej Uniji. Prav tako je treba brez poseganja v uporabo pravil Unije o državni pomoči zagotoviti, da ponudniki javnih medijev prejemajo zadostno in stabilno financiranje za izpolnjevanje svojega poslanstva, ki jim omogoča predvidljivost pri načrtovanju. Po možnosti bi moralo biti tako financiranje določeno in dodeljeno na večletni osnovi, v skladu z nalogami javne službe, ki jih opravljajo ponudniki javnih medijskih storitev, da bi se preprečil morebiten neprimeren vpliv vsakoletnih pogajanj o proračunu. Zahteve iz te uredbe ne vplivajo na pristojnost držav članic, da zagotovijo financiranje javnih medijev, kot je določeno v Protokolu št. 29 o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije.
- (19) Za prejemnike medijskih storitev je ključnega pomena, da z gotovostjo vedo, kdo je lastnik novičarskih medijev in kdo stoji za njimi, da lahko prepoznajo in razumejo morebitna nasprotja interesov, kar je osnovni pogoj za oblikovanje dobro informiranih mnenj in posledično za dejavno udeležbo v demokraciji. Taka preglednost je tudi učinkovito orodje za omejitev tveganj poseganja v uredniško neodvisnost. Zato je treba za vse zadevne ponudnike medijskih storitev po vsej Uniji uvesti skupne zahteve glede informacij, ki bi morale vključevati sorazmerne zahteve za razkritje informacij o lastništvu. V tem okviru to ne bi smelo vplivati na ukrepe, ki jih države članice sprejmejo v skladu s členom 30(9) Direktive (EU) 2015/849⁴⁹. Zadevni ponudniki bi morali zahtevane informacije razkriti na svojih spletiščih ali drugem mediju, ki je zlahka in neposredno dostopen.
- (20) Za integriteto medijev je potreben tudi proaktiven pristop k spodbujanju uredniške neodvisnosti s strani novičarskih medijskih podjetij, zlasti z notranjimi zaščitnimi ukrepi. Ponudniki medijskih storitev bi morali sprejeti sorazmerne ukrepe za zagotovitev, da imajo uredniki, potem ko se z njihovimi lastniki dogovorijo o splošni uredniški usmeritvi, proste roke pri sprejemanju posameznih odločitev pri opravljanju svoje poklicne dejavnosti. Cilj zaščite urednikov pred neupravičenim vmešavanjem v njihove odločitve o posameznih vsebinah v okviru njihovega vsakodnevnega dela prispeva k zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev na notranjem trgu medijskih

⁴⁹

Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

storitev in kakovosti takih storitev. Ta cilj je tudi v skladu s temeljno pravico do sprejemanja in širjenja vesti iz člena 11 Listine. Glede na te preudarke bi morali ponudniki medijskih storitev zagotavljati tudi preglednost dejanskih ali morebitnih nasprotij interesov za svoje prejemnike storitev.

- (21) Da bi se zmanjšala regulativna bremena, bi morala biti mikropodjetja v smislu člena 3 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁰ izvzeta iz zahtev v zvezi z informacijami in notranjimi zaščitnimi ukrepi, ki so namenjene zagotovitvi neodvisnosti posameznih uredniških odločitev. Poleg tega bi morali imeti ponudniki medijskih storitev možnost, da notranje zaščitne ukrepe prilagodijo svojim potrebam, zlasti če gre za mala in srednja podjetja v smislu navedenega člena. Priporočilo, priloženo tej uredbi⁵¹, vsebuje nabor prostovoljnih notranjih zaščitnih ukrepov, ki se lahko v zvezi s tem sprejmejo v medijskih podjetjih. Ta uredba se ne bi smela razlagati tako, da bi se lastnikom zasebnih ponudnikov medijskih storitev odvzela pravica do določanja strateških ali splošnih ciljev ter spodbujanja rasti in finančne vzdržnosti njihovih podjetij. V zvezi s tem se v tej uredbi priznava, da je treba cilj spodbujanja uredniške neodvisnosti uskladiti z legitimnimi pravicami in interesi lastnikov zasebnih medijev.
- (22) Neodvisni nacionalni regulativni organi ali telesa so ključni za pravilno uporabo medijske zakonodaje po vsej Uniji. Nacionalni regulativni organi ali telesa iz člena 30 Direktive 2010/13/EU so najprimernejši za zagotavljanje pravilne uporabe zahtev v zvezi z regulativnim sodelovanjem in dobro delujočim trgom medijskih storitev iz poglavja III te uredbe. Za zagotovitev dosledne uporabe te uredbe in druge medijske zakonodaje Unije je treba ustanoviti neodvisno svetovalno telo na ravni Unije, ki bo združevalo take organe ali telesa in usklajevalo njihove ukrepe. Skupina evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA), ustanovljena z Direktivo 2010/13/EU, je imela ključno vlogo pri spodbujanju doslednega izvajanja navedene direktive. Zato bi moral Evropski odbor za medijske storitve (v nadaljnjem besedilu: Odbor) temeljiti na skupini ERGA in jo nadomestiti. Za to je potrebna ciljno usmerjena sprememba Direktive 2010/13/EU, da se črta njen člen 30b, s katerim je ustanovljena skupina ERGA, ter da se posledično nadomestijo sklici na skupino ERGA in njene naloge. Sprememba Direktive 2010/13/EU s to uredbo je v tem primeru upravičena, saj je omejena na določbo, ki je ni treba prenesti v nacionalno zakonodajo držav članic in je naslovljena na institucije Unije.
- (23) Odbor bi moral združevati visoke predstavnike nacionalnih regulativnih organov ali teles iz člena 30 Direktive 2010/13/EU, ki jih imenujejo ti organi ali telesa. V primerih, ko imajo države članice več ustreznih regulativnih organov ali teles, tudi na regionalni ravni, bi bilo treba z ustreznimi postopki izbrati skupnega predstavnika, glasovalna pravica pa bi morala biti še naprej omejena na enega predstavnika na državo članico. To ne bi smelo vplivati na možnost drugih nacionalnih regulativnih organov ali teles, da po potrebi sodelujejo na sejah Odbora. Odbor bi moral imeti tudi možnost, da v dogovoru s Komisijo na svoje seje povabi strokovnjake in opazovalce, med drugim zlasti regulativne organe ali telesa iz držav kandidat, potencialnih držav kandidat ali držav EGP oziroma *ad hoc* delegate iz drugih pristojnih nacionalnih organov. Zaradi občutljivosti medijskega sektorja in v skladu s prakso odločanja

⁵⁰ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

⁵¹ UL C , [...], str. .

skupine ERGA glede na njen poslovnik bi moral Odbor svoje odločitve sprejemati z dvotretjinsko večino glasov.

- (24) Brez poseganja v pooblastila, ki so Komisiji podeljena s Pogodbama, je bistvenega pomena, da Komisija in Odbor tesno sodelujeta. Odbor bi moral Komisijo zlasti dejavno podpirati pri njenih nalogah zagotavljanja dosledne uporabe te uredbe in nacionalnih pravil za izvajanje Direktive 2010/13/EU. V ta namen bi moral Odbor Komisiji zlasti svetovati in ji pomagati v zvezi z regulativnimi, tehničnimi ali praktičnimi vidiki, povezanimi z uporabo prava Unije, spodbujati sodelovanje in učinkovito izmenjavo informacij, izkušenj in dobrih praks ter pripravljati mnenja v dogovoru s Komisijo ali na njeno zahtevo v primerih, predvidenih v tej uredbi. Da bi lahko Odbor učinkovito izpolnjeval svoje naloge, bi moral imeti možnost, da se opre na strokovno znanje in človeške vire sekretariata, ki ga zagotavlja Komisija. Sekretariat Komisije bi moral Odboru zagotavljati upravno in organizacijsko podporo ter mu pomagati pri izvajanju nalog.
- (25) Regulativno sodelovanje med neodvisnimi regulativnimi organi ali telesi za medije je bistvenega pomena za pravilno delovanje notranjega trga medijskih storitev. Vendar Direktiva 2010/13/EU ne določa strukturiranega okvira sodelovanja za nacionalne regulativne organe ali telesa. Od revizije okvira EU za avdiovizualne medijske storitve z Direktivo (EU) 2018/1808 Evropskega parlamenta in Sveta⁵², s katero je bilo njegovo področje uporabe razširjeno na platforme za izmenjavo videov, se kaže vse večja potreba po tesnem sodelovanju med nacionalnimi regulativnimi organi ali telesi, zlasti pri reševanju čezmejnih zadev. Takšna potreba je upravičena tudi glede na nove izzive v medijskem okolju EU, ki naj bi se obravnavali s to uredbo, med drugim tako, da se nacionalnim regulativnim organom ali telesom dodelijo nove naloge.
- (26) Za zagotovitev učinkovitega izvrševanja medijske zakonodaje Unije, preprečitev morebitnega izogibanja pravilom, ki se uporabljajo na področju medijev, s strani nepoštenih ponudnikov medijskih storitev in izognitev dodatnim oviram na notranjem trgu medijskih storitev je bistveno zagotoviti jasen, pravno zavezujoč okvir, v katerem lahko nacionalni regulativni organi ali telesa uspešno in učinkovito sodelujejo.
- (27) Zaradi vseevropske narave platform za izmenjavo videov morajo imeti nacionalni regulativni organi ali telesa namensko orodje, da bi gledalce, ki uporabljajo storitve platform za izmenjavo videov, zaščitili pred nekaterimi nezakonitimi in škodljivimi vsebinami, vključno s komercialnimi sporočili. Natančneje, potreben je mehanizem, ki bo kateremu koli zadevnemu nacionalnemu regulativnemu organu ali telesu omogočil, da od sorodnih organov ali teles zahteva sprejetje potrebnih in sorazmernih ukrepov za zagotovitev, da ponudniki platform za izmenjavo videov izvršujejo obveznosti iz tega člena. Če uporaba takega mehanizma ne privede do sporazumne rešitve, se lahko svoboda zagotavljanja storitev informacijske družbe iz druge države članice omeji le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 3 Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁵³ in v skladu s postopkom iz navedene direktive.
- (28) Zagotavljanje dosledne regulativne prakse v zvezi s to uredbo in Direktivo 2010/13/EU je bistvenega pomena. Komisija lahko v ta namen in kot prispevek k

⁵² Direktiva (EU) 2018/1808 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) glede na spreminjajoče se tržne razmere (UL L 303, 28.11.2018, str. 69).

⁵³ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

zagotavljanju usklajenega izvajanja medijske zakonodaje EU po potrebi izda smernice o zadevah, zajetih s to uredbo in Direktivo 2010/13/EU. Pri odločanju o izdaji smernic bi morala upoštevati zlasti regulativna vprašanja, ki zadevajo znatno število držav članic ali imajo čezmejni element. To velja zlasti za nacionalne ukrepe, sprejete v skladu s členom 7a Direktive 2010/13/EU o ustrezni postavitvi avdiovizualnih medijskih storitev splošnega interesa v ospredje. Glede na veliko količino informacij in vse večjo uporabo digitalnih sredstev za dostop do medijev je pomembno zagotoviti, da so vsebine splošnega interesa postavljene v ospredje, da se tako prispeva k doseganju enakih konkurenčnih pogojev na notranjem trgu in skladnosti s temeljno pravico do obveščenosti iz člena 11 Listine Unije o temeljnih pravicah. Ob upoštevanju morebitnega vpliva nacionalnih ukrepov, sprejetih v skladu s členom 7a, na delovanje notranjega medijskega trga bi bile smernice Komisije pomembne za doseganje pravne varnosti na tem področju. Koristno bi bilo zagotoviti tudi smernice o nacionalnih ukrepih, sprejetih v skladu s členom 5(2) Direktive 2010/13/EU, da se zagotovi javna razpoložljivost dostopnih, točnih in posodobljenih informacij v zvezi z lastništvom medijev. Komisiji bi moral pri pripravi smernic pomagati Odbor. Ta bi moral s Komisijo zlasti deliti svoje regulativno, tehnično in praktično strokovno znanje o področjih in temah, ki jih zajemajo zadevne smernice.

- (29) Za omogočanje enakih konkurenčnih pogojev pri zagotavljanju različnih avdiovizualnih medijskih storitev glede na tehnološki razvoj na notranjem trgu je treba določiti skupne tehnične predpise za naprave, s katerimi se nadzorujeta ali upravljata dostop do avdiovizualnih medijskih storitev in njihova uporaba ali prenašajo digitalni signali, po katerih se avdiovizualne vsebine prenašajo od vira do cilja. V tem okviru se je treba izogniti temu, da bi zaradi različnih tehničnih standardov nastajali ovire in dodatni stroški za panogo in potrošnike, hkrati pa spodbujati rešitve za izvajanje obstoječih obveznosti v zvezi z avdiovizualnimi medijskimi storitvami.
- (30) Regulativni organi ali telesa iz člena 30 Direktive 2010/13/EU imajo specifično praktično strokovno znanje, ki jim omogoča, da učinkovito uravnotežijo interese ponudnikov in prejemnikov medijskih storitev, hkrati pa zagotovijo spoštovanje svobode izražanja. To je ključnega pomena zlasti za zaščito notranjega trga pred dejavnostmi ponudnikov medijskih storitev s sedežem zunaj Unije, katerih ciljno občinstvo je v Uniji, kadar lahko med drugim zaradi nadzora, ki ga nad njimi morda izvajajo tretje države, zmanjšujejo ali ogrožajo javno varnost in obrambo. V zvezi s tem je treba okrepiti usklajevanje med nacionalnimi regulativnimi organi ali telesi, da bi se skupaj spoprijeli z morebitnimi grožnjami javni varnosti in obrambi, ki izhajajo iz takih medijskih storitev, in določiti pravni okvir zanj, da se zagotovi učinkovitost in morebitno usklajevanje nacionalnih ukrepov, sprejetih v skladu z medijsko zakonodajo Unije. Za zagotovitev, da se medijske storitve, ki so v nekaterih državah članicah začasno onemogočene v skladu s členom 3(3) in (5) Direktive 2010/13/EU, v zadevnih državah članicah ne bi še naprej zagotavljale prek satelita ali z drugimi sredstvi, bi moral biti v skladu s pravom Unije na voljo tudi mehanizem za pospešeno medsebojno sodelovanje in pomoč, da se zagotovi polni učinek ustreznih nacionalnih ukrepov. Poleg tega je treba usklajevati nacionalne ukrepe, ki se morda sprejmejo za preprečitev groženj javni varnosti in obrambi zaradi medijskih storitev, katerih ponudniki imajo sedež zunaj Unije in ki so namenjene občinstvu v Uniji, vključno z možnostjo, da Odbor v dogovoru s Komisijo po potrebi izda mnenja o takih ukrepih. V zvezi s tem je treba tveganja za javno varnost in obrambo oceniti glede na vse ustrezne dejanske in pravne elemente na nacionalni in evropski ravni. To ne posega v pristojnost Unije v skladu s členom 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

- (31) Zelo velike spletne platforme za številne uporabnike delujejo kot prehod za dostop do medijskih storitev. Ponudniki medijskih storitev, ki izvajajo uredniško odgovornost za svoje vsebine, imajo pomembno vlogo pri razširjanju informacij in uveljavljanju svobode obveščanja na spletu. Od njih se pričakuje, da bodo pri izvajanju take uredniške odgovornosti ravnali skrbno in zagotavljali informacije, ki so verodostojne in spoštujejo temeljne pravice, v skladu z regulativnimi ali samoregulativnimi zahtevami, ki zanje veljajo v državah članicah. Zato bi morali ponudniki zelo velikih spletnih platform tudi glede na svobodo obveščanja uporabnikov, kadar menijo, da vsebine, ki jih zagotavljajo taki ponudniki medijskih storitev, niso združljive z njihovimi pogoji uporabe storitev, čeprav ne prispevajo k sistemskemu tveganju iz člena 26 Uredbe (EU) 2022/XXX [akt o digitalnih storitvah], ustrezno upoštevati svobodo in pluralnost medijev v skladu z Uredbo (EU) 2022/XXX [akt o digitalnih storitvah] ter v obrazložitvi razlogov na podlagi Uredbe (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁴ čim prej zagotoviti potrebna pojasnila ponudnikom medijskih storitev kot svojim poslovnim uporabnikom. Da bi se čim bolj zmanjšal učinek kakršnega koli omejevanja teh vsebin na svobodo obveščanja uporabnikov, bi si morale zelo velike spletne platforme prizadevati za predložitev obrazložitve razlogov pred začetkom veljavnosti omejitve, kar pa ne vpliva na njihove obveznosti iz Uredbe (EU) 2022/XXX [akt o digitalnih storitvah]. Natančneje, ta uredba ponudniku zelo velike spletne platforme ne bi smela preprečevati, da v skladu s pravom Unije, zlasti z Uredbo (EU) 2022/XXX [akt o digitalnih storitvah], sprejme hitre ukrepe proti nezakonitim vsebinam, ki se razširjajo v okviru njegovih storitev, ali za zmanjšanje sistemskih tveganj, ki jih predstavlja razširjanje nekaterih vsebin v okviru njegovih storitev.
- (32) Poleg tega je glede na pričakovani pozitivni učinek na svobodo opravljanja storitev in svobodo izražanja upravičeno, da se, kadar ponudniki medijskih storitev spoštujejo nekatere regulativne ali samoregulativne standarde, njihove pritožbe zoper odločitve ponudnikov zelo velikih spletnih platform obravnavajo prednostno in brez nepotrebnega odlašanja.
- (33) V ta namen bi morali ponudniki zelo velikih spletnih platform v svojem spletnem vmesniku zagotoviti funkcijo, ki bi ponudnikom medijskih storitev omogočila, da podajo izjavo o izpolnjevanju določenih zahtev, hkrati pa bi morali ohraniti možnost, da take izjave ponudnikov ne sprejmejo, kadar menijo, da ti pogoji niso izpolnjeni. Ponudniki zelo velikih spletnih platform se lahko oprejo na informacije o izpolnjevanju teh zahtev, kot je strojno berljivi standard pobude o novinarskem zaupanju (Journalism Trust Initiative) ali drug ustrezen kodeks ravnanja. Smernice Komisije so lahko koristne za olajšanje učinkovite uporabe te funkcije, med drugim v zvezi z načini vključevanja ustreznih organizacij civilne družbe v pregled izjav, posvetovanjem z regulatorjem države sedeža, če je ustrezno, in obravnavanjem morebitne zlorabe funkcije.
- (34) S to uredbo se priznava pomen samoregulativnih mehanizmov v okviru zagotavljanja medijskih storitev na zelo velikih spletnih platformah. Pomenijo neke vrste prostovoljne pobude, na primer v obliki kodeksov ravnanja, ki ponudnikom medijskih storitev ali njihovim predstavnikom omogočajo, da med seboj in zase sprejmejo skupne smernice, med drugim v zvezi z etičnimi standardi, odpravljanjem napak ali obravnavanjem pritožb. Zanesljiva, vključujoča in splošno priznana medijska

⁵⁴ Uredba (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (UL L 186, 11.7.2019, str. 57).

samoregulacija je učinkovito jamstvo kakovosti in strokovnosti medijskih storitev ter je ključnega pomena za zaščito uredniške integritete.

- (35) Ponudniki zelo velikih spletnih platform bi morali sodelovati s ponudniki medijskih storitev, ki spoštujejo standarde verodostojnosti in preglednosti ter menijo, da ponudniki zelo velikih spletnih platform njihove vsebine pogosto omejujejo brez zadostnih razlogov, da bi našli sporazumno rešitev za odpravo kakršnih koli neupravičenih omejitev in bi se takim omejitvam v prihodnje izognili. Ponudniki zelo velikih spletnih platform bi morali pri takšnih izmenjavah sodelovati v dobri veri, pri čemer bi morali posebno pozornost nameniti zaščiti svobode medijev in svobode obveščanja.
- (36) Odbor bi moral ob upoštevanju koristne vloge, ki jo ima skupina ERGA pri spremljanju zagotavljanja skladnosti podpisnikov kodeksa ravnanja EU glede dezinformacij, vsaj enkrat letno organizirati strukturiran dialog med ponudniki zelo velikih spletnih platform, predstavniki ponudnikov medijskih storitev in predstavniki civilne družbe, da bi se spodbudil dostop do raznolikih ponudb neodvisnih medijev na zelo velikih spletnih platformah, razpravljalo o izkušnjah in dobrih praksah v zvezi z uporabo ustreznih določb te uredbe ter spremljalo upoštevanje samoregulativnih pobud, namenjenih zaščiti družbe pred škodljivimi vsebinami, vključno s tistimi, ki so namenjene boju proti dezinformacijam. Komisija lahko poročila o rezultatih takih strukturiranih dialogov po potrebi prouči pri ocenjevanju sistemskih in nastajajočih vprašanj po vsej Uniji v skladu z Uredbo (EU) 2022/XXX [akt o digitalnih storitvah] ter lahko Odbor zaprosi, da jo pri tem podpre.
- (37) Prejemniki avdiovizualnih medijskih storitev bi morali imeti možnost, da v skladu s svojimi željami učinkovito izberejo avdiovizualne vsebine, ki jih želijo gledati. Vendar pa je njihova svoboda na tem področju lahko omejena s poslovnimi praksami v medijskem sektorju, in sicer sporazumi o prednostnem razvrščanju vsebin med izdelovalci naprav ali ponudniki uporabniških vmesnikov, ki nadzorujejo ali upravljajo dostop do avdiovizualnih medijskih storitev, kot so povezani televizorji, in njihovo uporabo, ter ponudniki medijskih storitev. Prednostno razvrščanje se lahko izvaja na primer na začetnem zaslonu naprave, z bližnjicami v strojni ali programski opremi, aplikacijami in področji iskanja, ki vplivajo na to, kaj prejemniki gledajo, saj jih lahko neupravičeno spodbujajo k izbiri določenih avdiovizualnih medijskih ponudb pred drugimi. Prejemniki storitev bi morali imeti možnost, da na preprost in uporabniku prijazen način spremenijo privzete nastavitve naprave ali uporabniškega vmesnika, ki nadzoruje in upravlja dostop do avdiovizualnih medijskih storitev in njihovo uporabo, ne da bi to vplivalo na ukrepe za zagotovitev ustrezne postavitve avdiovizualnih medijskih storitev splošnega pomena v ospredje, s katerimi se izvaja člen 7a Direktive 2010/13/ES in ki so sprejeti ob upoštevanju legitimnih preudarkov javnega reda.
- (38) Različni zakonodajni, regulativni ali upravni ukrepi lahko negativno vplivajo na poslovanje ponudnikov medijskih storitev na notranjem trgu. Mednje spadajo na primer pravila za omejitve lastništva medijskih podjetij s strani drugih podjetij, dejavnih v medijskem sektorju ali sektorjih, ki niso povezani z mediji; vključujejo tudi odločitve v zvezi z licenciranjem, odobritvijo ali predhodnim obveščanjem ponudnikov medijskih storitev. Da bi se zmanjšal njihov morebitni negativni vpliv na delovanje notranjega trga medijskih storitev in okrepila pravna varnost, je pomembno, da so taki ukrepi skladni z načeli objektivne utemeljitve, preglednosti, nediskriminacije in sorazmernosti.

- (39) Ključno je tudi, da je Odbor pooblaščen za izdajo mnenja na zahtevo Komisije, kadar bi nacionalni ukrepi verjetno vplivali na delovanje notranjega trga medijskih storitev. Tako je na primer, kadar je nacionalni upravni ukrep naslovljen na ponudnika medijskih storitev, ki svoje storitve zagotavlja v več kot eni državi članici, ali kadar zadevni ponudnik medijskih storitev pomembno vpliva na oblikovanje javnega mnenja v zadevni državi članici
- (40) Mediji imajo odločilno vlogo pri oblikovanju javnega mnenja in pomoči državljanom pri udeležbi v demokratičnih procesih. Zato bi morale države članice v svojih pravnih sistemih določiti pravila in postopke za zagotovitev ocene koncentracij na medijskem trgu, ki bi lahko pomembno vplivale na pluralnost medijev ali uredniško neodvisnost. Takšna pravila in postopki lahko vplivajo na svobodo zagotavljanja medijskih storitev na notranjem trgu in morajo biti ustrezno oblikovani ter pregledni, objektivni, sorazmerni in nediskriminatorni. Taka pravila bi morala veljati za tiste koncentracije na medijskem trgu, ki bi lahko privedle do tega, da bi medijske storitve, ki znatno vplivajo na oblikovanje javnega mnenja na določenem medijskem trgu, v medijskem podsektorju ali v različnih medijskih sektorjih v eni ali več državah članicah, nadzoroval en sam subjekt ali bi en sam subjekt v njih imel pomemben interes. Pomembno merilo, ki ga je treba upoštevati, je zmanjšanje nasprotujočih si stališč na zadevnem trgu zaradi koncentracije.
- (41) V oceno učinka koncentracij na medijskem trgu na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost bi morali biti vključeni nacionalni regulativni organi ali telesa, ki imajo specifično strokovno znanje na področju pluralnosti medijev, kadar niso že sami imenovani organi ali telesa. Za spodbujanje pravne varnosti in zagotovitev, da so pravila in postopki resnično usmerjeni v zaščito pluralnosti medijev in uredniške neodvisnosti, je bistveno, da se vnaprej določijo objektivna, nediskriminatorna in sorazmerna merila za prigrasitev koncentracij na medijskem trgu ter oceno njihovega učinka na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost.
- (42) Kadar koncentracija na medijskem trgu pomeni koncentracijo, ki spada na področje uporabe Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004⁵⁵, uporaba te uredbe ali kakršnih koli pravil in postopkov, ki jih države članice sprejmejo na podlagi te uredbe, ne bi smela vplivati na uporabo člena 21(4) Uredbe (ES) št. 139/2004. Vsi ukrepi, ki jih imenovani ali vključeni nacionalni regulativni organi ali telesa sprejmejo na podlagi svoje ocene učinka koncentracij na medijskem trgu na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost, bi zato morali biti namenjeni zaščiti pravno utemeljenih interesov v smislu člena 21(4), tretji pododstavek, Uredbe (ES) št. 139/2004 ter bi morali biti v skladu s splošnimi načeli in drugimi določbami prava Unije.
- (43) Odbor bi moral biti pooblaščen, da poda mnenja o osnutkih odločitev ali mnenj imenovanih ali vključenih nacionalnih regulativnih organov ali teles, kadar bi lahko koncentracije, ki jih je treba prigrasiti, vplivale na delovanje notranjega medijskega trga. Tako bi bilo na primer, če take koncentracije vključujejo vsaj eno podjetje, ki ima sedež v drugi državi članici ali posluje v več kot eni državi članici, ali povzročijo, da ponudniki medijskih storitev pomembno vplivajo na oblikovanje javnega mnenja na določenem medijskem trgu. Prav tako bi moral imeti Odbor možnost, da na zahtevo Komisije poda mnenje, če zadevni nacionalni organi ali telesa niso ocenili vpliva koncentracije na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost ali če se nacionalni

⁵⁵

Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (uredba ES o združitvah) (UL L 24, 29.1.2004, str. 1).

regulativni organi ali telesa v zvezi z določeno koncentracijo na medijskem trgu niso posvetovali z Odborom, vendar se šteje, da bi taka koncentracija na medijskem trgu verjetno vplivala na delovanje notranjega trga medijskih storitev. Komisija vsekakor ohrani možnost, da na podlagi mnenj, ki jih pripravi Odbor, izda svoja mnenja.

- (44) Da bi se zagotovili pluralistični medijski trgi, bi morali nacionalni organi ali telesa in Odbor upoštevati sklop meril. Natančneje, proučiti bi bilo treba vpliv na pluralnost medijev, med drugim zlasti učinek na oblikovanje javnega mnenja, ob upoštevanju spletnega okolja. Hkrati bi bilo treba proučiti, ali bi bile po zadevni koncentraciji na medijskem trgu na zadevnih trgih še naprej prisotne druge medijske hiše, ki bi zagotavljale drugačne in alternativne vsebine. Ocena zaščitnih ukrepov za uredniško neodvisnost bi morala vključevati proučitev morebitnih tveganj za neupravičeno vmešavanje bodočega lastnika, vodstva ali upravljalvske strukture v posamezne uredniške odločitve prevzetega ali združenega subjekta. Upoštevati bi bilo treba tudi obstoječe ali predvidene notranje zaščitne ukrepe, namenjene ohranjanju neodvisnosti posameznih uredniških odločitev v udeleženih medijskih podjetjih. Pri ocenjevanju možnih vplivov bi bilo treba upoštevati tudi učinke zadevne koncentracije na gospodarsko vzdržnost subjekta ali subjektov, ki so predmet koncentracije, in ali bi bili ti brez koncentracije gospodarsko vzdržni v smislu, da bi lahko srednjeročno še naprej zagotavljali in nadalje razvijali finančno vzdržne, z ustreznimi sredstvi podprte in tehnološko prilagojene kakovostne medijske storitve na trgu.
- (45) Merjenje občinstva neposredno vpliva na dodeljevanje oglaševalskih sredstev in cene oglaševanja, ki je ključni vir prihodkov za medijski sektor. Je ključno orodje za ocenjevanje uspešnosti medijskih vsebin in razumevanje preferenc občinstva za načrtovanje prihodnje produkcije vsebin. Zato bi bilo treba akterjem na medijskem trgu, zlasti ponudnikom medijskih storitev in oglaševalcem, omogočiti, da se oprejo na objektivne podatke o občinstvu, ki temeljijo na preglednih, nepristranskih in preverljivih rešitvah za merjenje občinstva. Vendar pa nekateri novi akterji, ki so se pojavili v medijskem ekosistemu, zagotavljajo lastne storitve merjenja, ne da bi dali na voljo informacije o svojih metodologijah. To bi lahko privedlo do nesorazmerja informacij med akterji na medijskem trgu in morebitnega izkrivljanja trga v škodo enakih možnosti ponudnikov medijskih storitev na trgu.
- (46) Da bi se povečali preverljivost in zanesljivost metodologij za merjenje občinstva, zlasti na spletu, bi bilo treba določiti obveznosti glede preglednosti za ponudnike sistemov za merjenje občinstva, ki ne spoštujejo sektorskih meril, dogovorjenih v ustreznih samoregulativnih organih. V skladu s temi obveznostmi bi morali taki akterji na zahtevo in v največji možni meri oglaševalcem in ponudnikom medijskih storitev ali strankam, ki delujejo v njihovem imenu, predložiti informacije z opisom metodologij, uporabljenih za merjenje občinstva. Take informacije bi lahko vključevale zagotovitev elementov, kot so velikost izmerjenega vzorca, opredelitev merjenih kazalnikov, metrike, merilne metode in dovoljena stopnja napake ter obdobje merjenja. Obveznosti, naložene s to uredbo, ne posegajo v obveznosti, ki veljajo za ponudnike storitev merjenja občinstva v skladu z Uredbo (EU) 2019/1150 ali Uredbo (EU) 2022/XX [akt o digitalnih trgih], vključno s tistimi v zvezi z razvrščanjem ali dajanjem prednosti lastnim izdelkom in storitvam.
- (47) Kodeksi ravnanja, ki jih pripravijo ponudniki sistemov za merjenje občinstva oziroma organizacije ali združenja, ki jih zastopajo, lahko prispevajo k učinkoviti uporabi te uredbe in bi jih bilo zato treba spodbujati. Samoregulacija se že uporablja za spodbujanje visokih standardov kakovosti na področju merjenja občinstva. Njen nadaljnji razvoj bi se lahko štel za učinkovito orodje, da bi se na panožni ravni

dogovorili o praktičnih rešitvah, potrebnih za zagotavljanje skladnosti sistemov za merjenje občinstva in njihovih metodologij z načeli preglednosti, nepristranskosti, vključevanja, sorazmernosti, nediskriminacije in preverljivosti. Pri pripravi takšnih kodeksov ravnanja bi se lahko v posvetovanju z vsemi zadevnimi deležniki in zlasti ponudniki medijskih storitev upoštevala zlasti vse večja digitalizacija medijskega sektorja in cilj doseganja enakih konkurenčnih pogojev za akterje na medijskem trgu.

- (48) Državno oglaševanje je pomemben vir prihodkov za številne ponudnike medijskih storitev, ki prispeva k njihovi gospodarski vzdržnosti. Dostop do njega je treba nediskriminatorno zagotoviti vsem ponudnikom medijskih storitev iz katere koli države članice, ki lahko ustrezno dosežejo določeno ali vso zadevno javnost, da se zagotovijo enake možnosti na notranjem trgu. Poleg tega lahko zaradi državnega oglaševanja ponudniki medijskih storitev postanejo ranljivi za neprimeren državni vpliv v škodo svobode opravljanja storitev in temeljnih pravic. Nepregledno in pristransko dodeljevanje državnih oglaševalskih sredstev je zato močno orodje za vplivanje na ponudnike medijskih storitev ali njihovo „pritegnitev“. Porazdelitev in preglednost državnega oglaševanja v nekaterih pogledih ureja razdrobljen okvir ukrepov, specifičnih za medije, in splošnih predpisov o javnem naročanju, ki pa morda ne zajemajo vseh državnih oglaševalskih sredstev niti ne zagotavljajo zadostne zaščite pred prednostno ali pristransko porazdelitvijo. Natančneje, Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁶ se ne uporablja za javna naročila storitev za pridobitev, pripravo, produkcijo ali koprodukcijo programskega gradiva, namenjenega avdiovizualnim medijskim storitvam ali radijskim medijskim storitvam. Pravila o državnem oglaševanju, specifična za medije, če obstajajo, se med državami članicami močno razlikujejo.
- (49) Da bi se zagotovila neizkrivljena konkurenca med ponudniki medijskih storitev ter preprečilo tveganje prikritih subvencij in neprimerne političnega vplivanja na medije, je treba določiti skupne zahteve glede preglednosti, objektivnosti, sorazmernosti in nediskriminacije pri dodeljevanju državnih oglaševalskih sredstev in drugih državnih sredstev ponudnikom medijskih storitev za nakup blaga ali storitev od njih zunaj okvira državnega oglaševanja, vključno z zahtevo po objavi informacij o upravičencih do državnih oglaševalskih sredstev in porabljenih zneskih. Pomembno je, da države članice zagotovijo, da so potrebne informacije v zvezi z državnim oglaševanjem javno dostopne v elektronski obliki z enostavnim ogledom, dostopom in prenosom, v skladu s pravili Unije in nacionalnimi pravili o poslovni tajnosti. Ta uredba ne vpliva na uporabo pravil o državni pomoči, ki se uporabljajo za vsak primer posebej.
- (50) Tveganja za delovanje in odpornost notranjega medijskega trga bi bilo treba redno spremljati v okviru prizadevanj za izboljšanje delovanja notranjega trga medijskih storitev. Cilj takega spremljanja bi moral biti zagotavljanje podrobnih podatkov in kvalitativnih ocen o odpornosti notranjega trga medijskih storitev, tudi v zvezi s stopnjo koncentracije trga na nacionalni in regionalni ravni ter tveganji za tuje manipuliranje z informacijami in vmešavanje. Izvajati bi ga bilo treba neodvisno, in sicer na podlagi zanesljivega seznama ključnih kazalnikov uspešnosti, ki bi ga pripravila in redno posodabljala Komisija v posvetovanju z Odborom. Glede na hitro spreminjajočo se naravo tveganj in tehnološki razvoj na notranjem medijskem trgu bi morale spremljanje vključevati v prihodnost usmerjene dejavnosti, kot so stresni testi

⁵⁶

Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

za oceno predvidene odpornosti notranjega medijskega trga, opozarjanje na ranljivosti v zvezi s pluralnostjo medijev in uredniško neodvisnostjo ter pomoč pri prizadevanjih za izboljšanje upravljanja, kakovosti podatkov in obvladovanja tveganj. Natančneje, spremljanje bi moralo zajemati raven čezmejnih dejavnosti in naložb, regulativno sodelovanje in zблиževanje pri regulaciji medijev, ovire za zagotavljanje medijskih storitev, med drugim v digitalnem okolju, ter preglednost in pravičnost porazdelitve gospodarskih virov na notranjem medijskem trgu. Upoštevati bi moralo tudi širše trende na notranjem medijskem trgu in nacionalnih medijskih trgih ter nacionalno zakonodajo, ki vpliva na ponudnike medijskih storitev. Poleg tega bi moralo spremljanje zagotoviti pregled ukrepov, ki jih ponudniki medijskih storitev sprejemajo za zagotovitev neodvisnosti posameznih uredniških odločitev, vključno s tistimi, ki so predlagani v priloženem priporočilu. Za zagotovitev najvišjih standardov takega spremljanja bi moral biti ustrezno vključen Odbor, saj združuje subjekte s specializiranim strokovnim znanjem na področju medijskega trga.

- (51) Da bi se pripravila podlaga za pravilno izvajanje te uredbe, bi se morale njene določbe v zvezi z neodvisnimi organi za medije, Odborom in potrebnimi spremembami Direktive 2010/13/EU (členi 7 do 12 in člen 27 te uredbe) začeti uporabljati tri mesece po začetku veljavnosti akta, vse druge določbe te uredbe pa šest mesecev po začetku veljavnosti te uredbe. To je zlasti potrebno zaradi pravočasne ustanovitve Odbora, da se zagotovi uspešno izvajanje Uredbe.
- (52) Ker cilja te uredbe, ki je zagotoviti pravilno delovanje notranjega trga medijskih storitev, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, ker ne morejo imeti ali morda nimajo spodbud, da bi same dosegle potrebno harmonizacijo in sodelovanje, temveč se zaradi vse bolj digitalne in čezmejne produkcije, distribucije in uporabe medijskih vsebin ter edinstvene vloge medijskih storitev lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja.
- (53) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti z Listino, predvsem s členi 7, 8, 11, 16, 47, 50 in 52 Listine. Zato bi bilo treba to uredbo razlagati in uporabljati ob ustreznem spoštovanju navedenih pravic in načel. Zlasti se nobena določba te uredbe ne bi smela razlagati kot vmešavanje v svobodo obveščanja ali svobodo tiska ali spodbujanje držav članic k uvedbi zahtev za uredniško vsebino medijskih publikacij.
- (54) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁷ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal XX. XX. 2022 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Splošne določbe

⁵⁷

Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa skupna pravila za pravilno delovanje notranjega trga medijskih storitev, vključno z ustanovitvijo Evropskega odbora za medijske storitve, ob hkratnem ohranjanju kakovosti medijskih storitev.
2. Ta uredba ne vpliva na pravila, ki jih določajo:
 - (a) Direktiva 2000/31/ES;
 - (b) Direktiva (EU) 2019/790;
 - (c) Uredba (EU) 2019/1150;
 - (d) Uredba (EU) 2022/XXX [akt o digitalnih storitvah];
 - (e) Uredba (EU) 2022/XXX [akt o digitalnih trgih];
 - (f) Uredba (EU) 2022/XXX [uredba o preglednosti in ciljanem političnem oglaševanju].
3. Ta uredba ne vpliva na možnost držav članic, da sprejmejo podrobnejša pravila na področjih iz poglavja II in poglavja III, oddelek 5, če so taka pravila v skladu s pravom Unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „medijska storitev“ pomeni storitev, kot je opredeljena v členih 56 in 57 Pogodbe, če je glavni namen storitve ali njenega ločljivega dela zagotavljanje programov ali medijskih publikacij splošni javnosti na kakršen koli način z namenom obveščanja, zabave ali izobraževanja pod uredniško odgovornostjo ponudnika medijskih storitev;
- (2) „ponudnik medijske storitve“ pomeni fizično ali pravno osebo, katere poklicna dejavnost je zagotavljanje medijske storitve ter ki ima uredniško odgovornost za izbiro vsebine medijske storitve in določa način, na katerega je ta organizirana;
- (3) „ponudnik javne medijske storitve“ pomeni ponudnika medijske storitve, ki je na podlagi nacionalne zakonodaje pooblaščen za opravljanje javne storitve ali prejema nacionalna javna sredstva za opravljanje take storitve;
- (4) „program“ pomeni niz gibljivih slik ali zvokov, ki predstavlja posamezno poljubno dolgo enoto znotraj sporeda ali kataloga, ki ga oblikuje ponudnik medijske storitve;
- (5) „medijska publikacija“ pomeni publikacijo, kot je opredeljena v členu 2, točka 4, Direktive (EU) 2019/790;
- (6) „avdiovizualna medijska storitev“ pomeni storitev, kot je opredeljena v členu 1(1), točka (a), Direktive 2010/13/EU;
- (7) „urednik“ pomeni fizično osebo ali več fizičnih oseb, po možnosti združenih v organ, ne glede na njegovo pravno obliko, status in sestavo, ki sprejema ali nadzoruje uredniške odločitve pri ponudniku medijske storitve;

- (8) „uredniška odločitev“ pomeni odločitev, ki se redno sprejema za izvajanje uredniške odgovornosti in je povezana z vsakodnevnim delovanjem ponudnika medijske storitve;
- (9) „uredniška odgovornost“ pomeni izvajanje učinkovitega nadzora nad izbiro programov ali medijskih publikacij in njihovo organizacijo za namene zagotavljanja medijske storitve, ne glede na obstoj odgovornosti za opravljeno storitev v skladu z nacionalno zakonodajo;
- (10) „ponudnik zelo velike spletne platforme“ pomeni ponudnika spletne platforme, ki se šteje za zelo veliko spletno platformo v skladu s členom 25(4) Uredbe (EU) 2022/XXX [akt o digitalnih storitvah];
- (11) „storitev platforme za izmenjavo videov“ pomeni storitev, kot je opredeljena v členu 1(1), točka (aa), Direktive 2010/13/EU;
- (12) „nacionalni regulativni organ ali telo“ pomeni organ ali telo, ki ga imenujejo države članice v skladu s členom 30 Direktive 2010/13/EU;
- (13) „koncentracija na medijskem trgu“ pomeni koncentracijo, kot je opredeljena v členu 3 Uredbe (ES) št. 139/2004, ki vključuje vsaj enega ponudnika medijske storitve;
- (14) „merjenje občinstva“ pomeni dejavnost zbiranja, tolmačenja ali drugačne obdelave podatkov o številu in značilnostih uporabnikov medijskih storitev za namene odločanja o dodeljevanju oglaševalskih sredstev ali cenah ali s tem povezanega načrtovanja, produkcije ali distribucije vsebin;
- (15) „državno oglaševanje“ pomeni prikazovanje, objavljanje ali razširjanje promocijskega ali samopromocijskega sporočila v okviru katere koli medijske storitve, običajno v zameno za plačilo ali kakršno koli drugo nadomestilo, s strani nacionalnega ali regionalnega javnega organa – kot so nacionalne, zvezne ali regionalne vlade, regulativni organi ali telesa, pa tudi podjetja v državni lasti ali drugi subjekti pod državnim nadzorom na nacionalni ali regionalni ravni ali katere koli lokalne uprave ozemeljske enote z več kot enim milijonom prebivalcev –, za tak organ ali v njegovem imenu;
- (16) „vohunsko programje“ pomeni kateri koli izdelek z digitalnimi elementi, posebej zasnovan za izkoriščanje ranljivosti v drugih izdelkih z digitalnimi elementi, ki omogoča prikrit nadzor fizičnih ali pravnih oseb s spremljanjem, pridobivanjem, zbiranjem ali analiziranjem podatkov iz takih izdelkov ali od fizičnih ali pravnih oseb, ki uporabljajo take izdelke, zlasti s tajnim snemanjem klicev ali drugačno uporabo mikrofona naprave končnega uporabnika, slikovnim snemanjem fizičnih oseb, strojev ali njihove okolice, kopiranjem sporočil, fotografiranjem, sledenjem dejavnosti brskanja, sledenjem geolokacije, zbiranjem drugih senzorskih podatkov ali sledenjem dejavnosti prek več naprav končnega uporabnika, ne da bi bila zadevna fizična ali pravna oseba s tem posebej seznanjena in bi v to izrecno privolila;
- (17) „hudo kaznivo dejanje“ pomeni katero koli od naslednjih kaznivih dejanj, naštetih v členu 2(2) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ⁵⁸:
- (a) terorizem;
- (b) trgovina z ljudmi;

⁵⁸

Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18.7.2002, str. 1).

- (c) spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija;
- (d) nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in eksplozivi;
- (e) umor in povzročitev hudih telesnih poškodb;
- (f) nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi;
- (g) ugrabitev, protipraven odvzem prostosti, jemanje talcev;
- (h) rop v skupini ali oborožen rop;
- (i) posilstvo;
- (j) kazniva dejanja, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče.

Poglavje II

Pravice in dolžnosti ponudnikov in prejemnikov medijskih storitev

Člen 3

Pravice prejemnikov medijskih storitev

Prejemniki medijskih storitev v Uniji imajo pravico, da v korist javnega diskurza prejemajo raznovrstne novice in aktualne informativne vsebine, pripravljene ob spoštovanju uredniške svobode ponudnikov medijskih storitev.

Člen 4

Pravice ponudnikov medijskih storitev

1. Ponudniki medijskih storitev imajo pravico, da svoje gospodarske dejavnosti na notranjem trgu opravljajo brez omejitev, razen če so te dovoljene po pravu Unije.
2. Države članice spoštujejo dejansko uredniško svobodo ponudnikov medijskih storitev. Države članice, vključno z njihovimi nacionalnimi regulativnimi organi in telesi, ne smejo:
 - (a) posegati v uredniške politike in odločitve ponudnikov medijskih storitev ali nanje poskušati kakor koli neposredno ali posredno vplivati;
 - (b) pridržati, kaznovati, prestreči, podvreči nadzoru ali preiskavi in zasegu ali preverjati ponudnikov medijskih storitev, ali če je ustrezno, njihovih družinskih članov, njihovih zaposlenih ali njihovih družinskih članov ali njihovih poslovnih in zasebnih prostorov, ker ne želijo razkriti informacij o svojih virih, razen če to upravičuje nujna zahteva v javnem interesu v skladu s členom 52(1) Listine in v skladu z drugo zakonodajo Unije;
 - (c) namestiti vohunskega programja v katero koli napravo ali stroj, ki ga uporabljajo ponudniki medijskih storitev, ali če je ustrezno, njihovi družinski člani, ali njihovi zaposleni ali njihovi družinski člani, razen če namestitev za vsak primer posebej upravičujejo razlogi nacionalne varnosti ter je v skladu s členom 52(1) Listine in drugo zakonodajo Unije ali če se namestitev izvede v preiskavah hudih kaznivih dejanj ene od navedenih oseb, je predvidena v nacionalnem pravu in je v skladu s členom 52(1) Listine in drugo zakonodajo Unije, ukrepi, sprejeti v skladu s točko (b), pa ne bi bili ustrezni in zadostni za pridobitev potrebnih informacij.

3. Brez poseganja v pravico do učinkovitega sodnega varstva, ki je zagotovljena vsaki fizični in pravni osebi, in ob upoštevanju te pravice države članice imenujejo neodvisen organ ali telo za obravnavanje pritožb, ki jih ponudniki medijskih storitev, ali če je ustrezno, njihovi družinski člani, njihovi zaposleni ali njihovi družinski člani vložijo v zvezi s kršitvami odstavka 2, točki (b) in (c). Ponudniki medijskih storitev imajo pravico, da od navedenega organa ali telesa zahtevajo, naj v treh mesecih od zahteve izda mnenje o skladnosti z odstavkom 2, točki (b) in (c).

Člen 5

Zaščitni ukrepi za neodvisno delovanje ponudnikov javnih medijskih storitev

1. Ponudniki javnih medijskih storitev svojemu občinstvu nepristransko zagotavljajo raznovrstne informacije in mnenja v skladu s svojo nalogo opravljanja javne storitve.
2. Vodja uprave in člani upravnega odbora ponudnikov javnih medijskih storitev se imenujejo po preglednem, odprtem in nediskriminatornem postopku ter na podlagi preglednih, objektivnih, nediskriminatornih in sorazmernih meril, ki so vnaprej določena z nacionalno zakonodajo.

Trajanje njihovega mandata se določi z nacionalno zakonodajo ter je ustrezno in zadostno za zagotovitev dejanske neodvisnosti ponudnika javne medijske storitve. Pred iztekom mandata jih je mogoče razrešiti le izjemoma, če ne izpolnjujejo več zakonsko vnaprej določenih pogojev, potrebnih za opravljanje njihovih dolžnosti, ki so vnaprej določene z nacionalno zakonodajo, ali iz posebnih razlogov nezakonitega ravnanja ali hujše kršitve, kot so vnaprej opredeljeni z nacionalno zakonodajo.

Odločitve o razrešitvi se ustrezno utemeljijo, pri čemer je treba predhodno obvestiti zadevno osebo, in vključujejo možnost sodnega nadzora. Razlogi za razrešitev se dajo na voljo javnosti.

3. Države članice zagotovijo, da imajo ponudniki javnih medijskih storitev zadostna in stalna finančna sredstva za opravljanje javne storitve. Ta sredstva so tolikšna, da je zagotovljena uredniška neodvisnost.
4. Države članice imenujejo enega ali več neodvisnih organov ali teles za spremljanje skladnosti z odstavki 1 do 3.

Člen 6

Dolžnosti ponudnikov medijskih storitev, ki zagotavljajo novice in aktualne informativne vsebine

1. Ponudniki medijskih storitev, ki zagotavljajo novice in aktualne informativne vsebine, prejemnikom svojih storitev omogočijo enostaven in neposreden dostop do naslednjih informacij:
 - (a) svojega pravnega imena in kontaktnih podatkov;
 - (b) imen svojih neposrednih ali posrednih lastnikov z deleži, ki jim omogočajo vplivanje na poslovanje in strateško odločanje;
 - (c) imen svojih dejanskih lastnikov v smislu člena 3, točka 6, Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta.
2. Brez poseganja v nacionalne ustavne zakone, skladne z Listino, ponudniki medijskih storitev, ki zagotavljajo novice in aktualne informativne vsebine, sprejmejo ukrepe,

ki se jim zdijo primerni za zagotovitev neodvisnosti posameznih uredniških odločitev. Namen takih ukrepov je zlasti:

- (a) zagotoviti, da lahko uredniki pri opravljanju svoje poklicne dejavnosti svobodno sprejemajo posamezne uredniške odločitve, in
 - (b) omogočiti, da katera koli oseba, ki ima delež v ponudnikih medijskih storitev, razkrije kakršno koli dejansko ali potencialno nasprotje interesov, ki bi lahko vplivalo na zagotavljanje novic in aktualnih informativnih vsebin.
3. Obveznosti iz tega člena se ne uporabljajo za ponudnike medijskih storitev, ki so mikropodjetja v smislu člena 3 Direktive 2013/34/EU.

Poglavje III

Okvir za regulativno sodelovanje in dobro delujoč notranji trg medijskih storitev

Oddelek 1

Neodvisni organi za medije

Člen 7

Nacionalni regulativni organi ali telesa

1. Za uporabo poglavja III te uredbe so odgovorni nacionalni regulativni organi ali telesa iz člena 30 Direktive 2010/13/EU.
2. Za nacionalne regulativne organe ali telesa pri izvajanju nalog, ki so jim dodeljene s to uredbo, veljajo zahteve iz člena 30 Direktive 2010/13/EU.
3. Države članice zagotovijo, da imajo nacionalni regulativni organi ali telesa ustrezne finančne, človeške in tehnične vire za izvajanje svojih nalog v skladu s to uredbo.
4. Kadar je to potrebno za izvajanje nalog nacionalnih regulativnih organov ali teles v skladu s to uredbo, imajo ti organi ali telesa ustrezna preiskovalna pooblastila v zvezi z ravnanjem fizičnih ali pravnih oseb, za katere se uporablja poglavje III.

Ta pooblastila vključujejo zlasti pooblastilo, da od takih oseb zahtevajo, naj v razumnem roku zagotovijo informacije, ki so sorazmerne in potrebne za izvajanje nalog iz poglavja III; zahteva se lahko naslovi tudi na katero koli drugo osebo, za katero se lahko glede na njeno trgovsko, poslovno ali poklicno dejavnost razumno domneva, da ima potrebne informacije.

Oddelek 2

Evropski odbor za medijske storitve

Člen 8

Evropski odbor za medijske storitve

1. Ustanovi se Evropski odbor za medijske storitve (v nadaljnjem besedilu: Odbor).
2. Odbor nadomesti in nasledi skupino evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA), ustanovljeno z Direktivo 2010/13/EU.

Člen 9

Neodvisnost Odbora

Odbor pri opravljanju svojih nalog ali izvajanju svojih pooblastil deluje popolnoma neodvisno. Pri opravljanju svojih nalog ali izvajanju svojih pooblastil zlasti ne zahteva ali sprejema navodil od nobene vlade, institucije, osebe ali organa. To ne vpliva na pristojnosti Komisije ali nacionalnih regulativnih organov ali teles v skladu s to uredbo.

Člen 10

Struktura Odbora

1. Odbor sestavljajo predstavniki nacionalnih regulativnih organov ali teles iz člena 30 Direktive 2010/13/EU.
2. Vsak član Odbora ima en glas.
3. Kadar ima država članica več kot en nacionalni regulativni organ ali telo, se ti regulativni organi ali telesa po potrebi med seboj uskladijo in imenujejo skupnega predstavnika, ki ima glasovalno pravico.
4. Odbor zastopa njegov predsednik. Odbor izvoli predsednika izmed svojih članov z dvotretjinsko večino svojih članov z glasovalno pravico. Mandat predsednika traja dve leti.
5. Komisija imenuje predstavnika v Odboru. Predstavnik Komisije sodeluje pri vseh dejavnostih in sejah Odbora, vendar nima glasovalne pravice. Predsednik Odbora Komisijo obvešča o tekočih in načrtovanih dejavnostih Odbora. Odbor se s Komisijo posvetuje o pripravi svojega delovnega programa in glavnih rezultatih.
6. Odbor lahko v soglasju s Komisijo na svoje seje povabi strokovnjake in opazovalce.
7. Odbor odloča z dvotretjinsko večino svojih članov z glasovalno pravico.
8. Odbor sprejme svoj poslovnik z dvotretjinsko večino svojih članov z glasovalno pravico, in sicer v soglasju s Komisijo.

Člen 11

Sekretariat Odbora

1. Odbor ima sekretariat, ki ga zagotavlja Komisija.
2. Glavna naloga sekretariata je prispevati k izvajanju nalog Odbora, določenih v tej uredbi in Direktivi 2010/13/EU.
3. Sekretariat zagotavlja upravno in organizacijsko podporo dejavnostim Odbora. Odboru tudi pomaga pri izvajanju njegovih nalog.

Člen 12

Naloge Odbora

Brez poseganja v pooblastila, ki so Komisiji podeljena s Pogodbama, Odbor spodbuja učinkovito in dosledno uporabo te uredbe in nacionalnih pravil za izvajanje Direktive 2010/13/EU po vsej Uniji. Odbor:

- (a) s tehničnim strokovnim znanjem podpira Komisijo pri zagotavljanju pravilne uporabe te uredbe in doslednega izvajanja Direktive 2010/13/EU v vseh državah članicah, brez poseganja v naloge nacionalnih regulativnih organov ali teles;
- (b) spodbuja sodelovanje ter učinkovito izmenjavo informacij, izkušenj in dobrih praks med nacionalnimi regulativnimi organi ali telesi v zvezi z uporabo pravil Unije in nacionalnih pravil, ki se uporabljajo za medijske storitve, vključno s to uredbo in Direktivo 2010/13/EU, zlasti v zvezi s členi 3, 4 in 7 navedene direktive;
- (c) Komisiji na njeno prošnjo svetuje o regulativnih, tehničnih ali praktičnih vidikih, ki so pomembni za dosledno uporabo te uredbe in izvajanje Direktive 2010/13/EU, ter o vseh drugih zadevah, povezanih z medijskimi storitvami, ki so v njegovi pristojnosti. Kadar Komisija Odbor zaprosi za nasvet ali mnenje, lahko ob upoštevanju nujnosti zadeve določi rok;
- (d) na prošnjo Komisije poda mnenja o tehničnih in dejanskih vprašanjih, ki se pojavijo v zvezi s členom 2(5c), členom 3(2) in (3), členom 4(4), točka (c), in členom 28a(7) Direktive 2010/13/EU;
- (e) v soglasju s Komisijo pripravi mnenja o:
 - (i) zaprosilih za sodelovanje in medsebojno pomoč med nacionalnimi regulativnimi organi ali telesi v skladu s členom 13(7) te uredbe;
 - (ii) zaprosilih za izvršilne ukrepe v primeru nesoglasja med organom ali telesom prosilcem in zaprosenim organom ali telesom glede ukrepov, priporočenih v skladu s členom 14(4) te uredbe;
 - (iii) nacionalnih ukrepov v zvezi s ponudniki medijskih storitev, ki imajo sedež zunaj Unije, v skladu s členom 16(2) te uredbe;
- (f) na prošnjo Komisije pripravi mnenja o:
 - (i) nacionalnih ukrepov, ki bi verjetno vplivali na delovanje notranjega trga medijskih storitev, v skladu s členom 20(4) te uredbe;
 - (ii) koncentracijah na medijskem trgu, ki bi verjetno vplivale na delovanje notranjega trga medijskih storitev, v skladu s členom 22(1) te uredbe;
- (g) pripravi mnenja o osnutkih nacionalnih mnenj ali odločitev o oceni učinka koncentracije na medijskem trgu, ki jo je treba priglasiti, na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost, kadar bi takšna koncentracija lahko vplivala na delovanje notranjega trga, v skladu s členom 21(5) te uredbe;
- (h) pomaga Komisiji pri pripravi smernic v zvezi z:
 - (i) uporabo te uredbe in nacionalnih pravil za izvajanje Direktive 2010/13/EU v skladu s členom 15(2) te uredbe;
 - (ii) dejavniki, ki jih je treba upoštevati pri uporabi meril za oceno učinka koncentracij na medijskem trgu, v skladu s členom 21(3) te uredbe;
 - (iii) uporabo člena 23(1), (2) in (3) v skladu s členom 23(4) te uredbe;
- (i) na prošnjo vsaj enega od zadevnih organov posreduje v primeru nesoglasij med nacionalnimi regulativnimi organi ali telesi v skladu s členom 14(3) te uredbe;
- (j) spodbuja sodelovanje na področju tehničnih standardov v zvezi z digitalnimi signali in zasnovo naprav ali uporabniških vmesnikov v skladu s členom 15(4) te uredbe;

- (k) usklajuje nacionalne ukrepe v zvezi z razširjanjem vsebin ponudnikov medijskih storitev, ki imajo sedež zunaj Unije in katerih ciljno občinstvo je v Uniji, ali dostopom do teh vsebin, kadar njihove dejavnosti ogrožajo javno varnost in obrambo ali pomenijo resno in hudo nevarnost ogrožanja javne varnosti in obrambe, v skladu s členom 16(1) te uredbe;
- (l) organizira strukturiran dialog med ponudniki zelo velikih spletnih platform ter predstavniki ponudnikov medijskih storitev in civilne družbe in o rezultatih dialoga poroča Komisiji v skladu s členom 18 te uredbe;
- (m) spodbuja izmenjavo dobrih praks v zvezi z uvajanjem sistemov za merjenje občinstva v skladu s členom 23(5) te uredbe.

Oddelek 3

Regulativno sodelovanje in zbliževanje

Člen 13

Strukturirano sodelovanje

1. Nacionalni regulativni organ ali telo (v nadaljnjem besedilu: organ prosilec) lahko enega ali več nacionalnih regulativnih organov ali teles (v nadaljnjem besedilu: zaprošeni organi) kadar koli zaprosi za sodelovanje ali medsebojno pomoč za namene izmenjave informacij ali sprejetja ukrepov, pomembnih za dosledno in učinkovito uporabo te uredbe, ali nacionalnih ukrepov za izvajanje Direktive 2010/13/EU.
2. Kadar nacionalni regulativni organ ali telo meni, da obstaja resna in huda nevarnost ogrožanja delovanja notranjega trga medijskih storitev ali resna in huda nevarnost ogrožanja javne varnosti in obrambe, lahko druge nacionalne regulativne organe ali telesa zaprosi, naj zagotovijo pospešeno sodelovanje ali medsebojno pomoč, ob hkratnem zagotavljanju spoštovanja temeljnih pravic, zlasti svobode izražanja.
3. Zaposila za sodelovanje ali medsebojno pomoč, vključno s pospešenim sodelovanjem ali medsebojno pomočjo, vsebujejo vse potrebne informacije, vključno z njihovim namenom in razlogi zanje.
4. Zaprošeni organ lahko obravnavo zaposila zavrne le v naslednjih primerih:
 - (a) če ni pristojen za vsebino zaposila ali za ukrepe, za katerih sprejetje je zaprošen;
 - (b) če bi se z izvršitvijo zaposila kršila ta uredba, Direktiva 2010/13/EU ali druga zakonodaja Unije ali pravo države članice, ki je v skladu s pravom Unije, ki velja za zaprošeni organ.Zaprošeni organ navede razloge za morebitno zavrnitev obravnave zaposila.
5. Zaprošeni organ obvešča organ prosilec o doseženih rezultatih ali napredovanju ukrepov, sprejetih v odziv na zaposilo.
6. Zaprošeni organ stori vse, kar je v njegovi moči, da brez nepotrebnega odlašanja obravnava zaposilo in nanj odgovori. Vmesne rezultate predloži v 14 koledarskih dneh od prejema zaposila, nato pa redno poroča o napredku pri izvrševanju zaposila. V primeru zaposila za pospešeno sodelovanje ali medsebojno pomoč zaprošeni organ zaposilo obravnava in nanj odgovori v 14 koledarskih dneh.

7. Če organ prosilec meni, da ukrepi, ki jih je sprejel zaprošeni organ, ne zadostujejo za obravnavo njegovega zaprosila in odgovor nanj, o tem brez nepotrebnega odlašanja obvesti zaprošeni organ in pojasni razloge za svoje stališče. Če se zaprošeni organ ne strinja s tem stališčem ali se ne odzove, lahko kateri koli od teh organov zadevo predloži Odboru. Odbor v 14 koledarskih dneh od prejema predložitve zadeve v soglasju s Komisijo izda mnenje o zadevi, vključno s priporočenimi ukrepi. Zaprošeni organ stori vse, kar je v njegovi moči, da bi upošteval mnenje Odbora.

Člen 14

Zaprosila za izvršitev obveznosti s strani platform za izmenjavo videov

1. Brez poseganja v člen 3 Direktive 2000/31/ES lahko nacionalni regulativni organ ali telo drug nacionalni regulativni organ ali telo zaprosi za sprejetje potrebnih in sorazmernih ukrepov za učinkovito izvršitev obveznosti, ki veljajo za platforme za izmenjavo videov v skladu s členom 28b Direktive 2010/13/EU.
2. Zaprošeni nacionalni organ ali telo brez nepotrebnega odlašanja in v 30 koledarskih dneh obvesti nacionalni organ ali telo prosilec o ukrepih, sprejetih ali načrtovanih v skladu z odstavkom 1.
3. V primeru nesoglasja med nacionalnim organom ali telesom prosilcem in zaprošenim organom ali telesom glede ukrepov, sprejetih v skladu z odstavkom 1, lahko kateri koli od teh organov ali teles zadevo predloži Odboru v mediacijo, da bi našli sporazumno rešitev.
4. Če z mediacijo v Odboru ni dosežena sporazumna rešitev, lahko nacionalni organ ali telo prosilec ali zaprošeni nacionalni organ ali telo Odbor zaprosi za izdajo mnenja o zadevi. Odbor v mnenju oceni, ali je zaprošeni organ ali telo izpolnil zaprosilo iz odstavka 1. Če meni, da zaprošeni organ ni izpolnil takega zaprosila, priporoči ukrepe za njegovo izpolnitev. Odbor v soglasju s Komisijo izda svoje mnenje brez nepotrebnega odlašanja.
5. Zaprošeni nacionalni organ ali telo brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v 30 koledarskih dneh od prejema mnenja iz odstavka 4 obvesti Odbor, Komisijo in organ ali telo prosilec o sprejetih ali načrtovanih ukrepih v zvezi z mnenjem.

Člen 15

Smernice o zadevah s področja regulacije medijev

1. Odbor spodbuja izmenjavo dobrih praks med nacionalnimi regulativnimi organi ali telesi v zvezi z regulativnimi, tehničnimi ali praktičnimi vidiki, pomembnimi za dosledno in učinkovito uporabo te uredbe in nacionalnih pravil za izvajanje Direktive 2010/13/EU, pri čemer se posvetuje z deležniki, če je to ustrezno, in tesno sodeluje s Komisijo.
2. Kadar Komisija izda smernice v zvezi z uporabo te uredbe ali nacionalnih pravil za izvajanje Direktive 2010/13/EU, ji Odbor pomaga z zagotovitvijo strokovnega znanja o regulativnih, tehničnih ali praktičnih vidikih, zlasti glede:
 - (a) ustrezne postavitve avdiovizualnih medijskih storitev splošnega pomena v ospredje v skladu s členom 7a Direktive 2010/13/EU;
 - (b) omogočanja dostopa do informacij o lastniški strukturi ponudnikov medijskih storitev, kot je določeno v členu 5(2) Direktive 2010/13/EU.

3. Komisija lahko izda mnenje o kateri koli zadevi, povezani z uporabo te uredbe in nacionalnih pravil za izvajanje Direktive 2010/13/EU. Pri tem ji pomaga Odbor, če je za to zaprosen.
4. Odbor spodbuja sodelovanje med ponudniki medijskih storitev, organi za standardizacijo ali katerimi koli drugimi ustreznimi deležniki, da se olajša razvoj tehničnih standardov v zvezi z digitalnimi signali ali zasnovno naprav ali uporabniških vmesnikov, ki nadzorujejo ali upravljajo dostop do avdiovizualnih medijskih storitev in njihovo uporabo.

Člen 16

Usklajevanje ukrepov v zvezi s ponudniki medijskih storitev, ki imajo sedež zunaj Unije

1. Odbor usklajuje ukrepe nacionalnih regulativnih organov ali teles v zvezi z razširjanjem medijskih storitev ali dostopom do teh storitev, ki jih zagotavljajo ponudniki medijskih storitev, ki imajo sedež zunaj Unije in katerih ciljno občinstvo je v Uniji, kadar med drugim zaradi nadzora, ki ga nad njimi morda izvajajo tretje države, take medijske storitve ogrožajo javno varnost in obrambo ali pomenijo resno in hudo nevarnost ogrožanja javnega zdravja in obrambe.
2. Odbor lahko v soglasju s Komisijo izda mnenja o ustreznih nacionalnih ukrepih iz odstavka 1. Vsi pristojni nacionalni organi, vključno z nacionalnimi regulativnimi organi ali telesi, storijo vse, kar je v njihovi moči, da upoštevajo mnenja Odbora.

Oddelek 4

Zagotavljanje medijskih storitev v digitalnem okolju

Člen 17

Vsebine ponudnikov medijskih storitev na zelo velikih spletnih platformah

1. Ponudniki zelo velikih spletnih platform zagotavljajo funkcijo, ki prejemnikom njihovih storitev omogoča, da izjavijo, da:
 - (a) so ponudniki medijskih storitev v smislu člena 2(2);
 - (b) so uredniško neodvisni od držav članic in tretjih držav ter
 - (c) zanje veljajo regulativne zahteve za izvajanje uredniške odgovornosti v eni ali več državah članicah ali uporabljajo koregulativni ali samoregulativni mehanizem, ki ureja uredniške standarde, splošno priznane in sprejete v zadevnem medijskem sektorju v eni ali več državah članicah.
2. Kadar ponudnik zelo velike spletne platforme začasno onemogoči zagotavljanje svojih spletnih posredniških storitev v zvezi z vsebinami, ki jih zagotavlja ponudnik medijskih storitev, ki je predložil izjavo v skladu z odstavkom 1 tega člena, ker naj bi bile take vsebine nezdružljive z njegovimi pogoji uporabe storitev, ne da bi te vsebine prispevale k sistemskemu tveganju iz člena 26 Uredbe (EU) 2022/XXX [akt o digitalnih storitvah], sprejme vse možne ukrepe, kolikor je to v skladu z njegovimi obveznostmi na podlagi prava Unije, vključno z Uredbo (EU) 2022/XXX [akt o digitalnih storitvah], da zadevnemu ponudniku medijske storitve, preden začasna onemogočitev začne učinkovati, sporoči obrazložitev razlogov, priloženo navedeni odločitvi, kot zahteva člen 4(1) Uredbe (EU) 2019/1150.

3. Ponudniki zelo velikih spletnih platform sprejmejo vse potrebne tehnične in organizacijske ukrepe za zagotovitev, da se pritožbe na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2019/1150, ki jih predložijo ponudniki medijskih storitev, ki so predložili izjavo v skladu z odstavkom 1 tega člena, obravnavajo in se o njih odloči prednostno in brez nepotrebnega odlašanja.
4. Kadar ponudnik medijske storitve, ki je predložil izjavo v skladu z odstavkom 1, meni, da ponudnik zelo velike spletne platforme pogosto brez zadostnih razlogov omejuje ali začasno onemogoča zagotavljanje svojih storitev v zvezi z vsebinami, ki jih zagotavlja ponudnik medijske storitve, ponudnik zelo velike spletne platforme z njim na njegovo zahtevo v dobri veri vzpostavi smiseln in učinkovit dialog, da bi našla sporazumno rešitev za odpravo neupravičenih omejitev ali začasnih onemogočitev in njihovo preprečitev v prihodnje. Ponudnik medijskih storitev lahko o izidu takih izmenjav uradno obvesti Odbor.
5. Ponudniki zelo velikih spletnih platform vsako leto javno objavijo informacije o:
 - (a) številu primerov, v katerih so uvedli kakršno koli omejitev ali začasno onemogočitev z obrazložitvijo, da vsebine, ki jih zagotavlja ponudnik medijskih storitev, ki je predložil izjavo v skladu z odstavkom 1 tega člena, niso združljive z njihovimi pogoji uporabe storitev, in
 - (b) razlogih za uvedbo takih omejitev.
6. Da bi se olajšalo dosledno in učinkovito izvajanje tega člena, lahko Komisija izda smernice, s katerimi določi obliko in podrobnosti izjave iz odstavka 1.

Člen 18

Strukturiran dialog

1. Odbor redno organizira strukturiran dialog med ponudniki zelo velikih spletnih platform, predstavniki ponudnikov medijskih storitev in predstavniki civilne družbe, da bi razpravljali o izkušnjah in dobrih praksah pri uporabi člena 17 te uredbe, spodbujali dostop do različnih ponudb neodvisnih medijev na zelo velikih spletnih platformah ter spremljali upoštevanje samoregulativnih pobud, namenjenih zaščiti družbe pred škodljivimi vsebinami, vključno z dezinformacijami ter tujim manipuliranjem z informacijami in vmešavanjem.
2. Odbor o rezultatih dialoga poroča Komisiji.

Člen 19

Pravica do prilagajanja ponudbe avdiovizualnih medijev

1. Uporabniki imajo pravico, da enostavno spremenijo privzete nastavitve katere koli naprave ali uporabniškega vmesnika, ki nadzoruje ali upravlja dostop do avdiovizualnih medijskih storitev in njihovo uporabo, da bi ponudbo avdiovizualnih medijev v skladu z zakonodajo prilagodili glede na svoje interese ali preference. Ta določba ne vpliva na nacionalne ukrepe za izvajanje člena 7a Direktive 2010/13/EU.
2. Izdelovalci in razvijalci pri dajanju naprav in uporabniških vmesnikov iz odstavka 1 na trg zagotovijo, da ti vključujejo funkcijo, ki uporabnikom omogoča, da svobodno in enostavno spremenijo privzete nastavitve za nadzor ali upravljanje dostopa do ponujenih avdiovizualnih medijskih storitev in njihove uporabe.

Oddelek 5

Zahteve za ukrepe in postopke za zagotovitev dobro delujočega medijskega trga

Člen 20

Nacionalni ukrepi, ki vplivajo na poslovanje ponudnikov medijskih storitev

1. Vsi zakonodajni, regulativni ali upravni ukrepi, ki jih sprejme država članica in ki bi lahko vplivali na poslovanje ponudnikov medijskih storitev na notranjem trgu, so ustrezno utemeljeni in sorazmerni. Taki ukrepi so obrazloženi, pregledni, objektivni in nediskriminatorni.
2. Za vsak nacionalni postopek, ki se uporablja za pripravo ali sprejetje regulativnega ali upravnega ukrepa iz odstavka 1, veljajo vnaprej določeni jasni roki.
3. Vsak ponudnik medijskih storitev, za katerega velja upravni ali regulativni ukrep iz odstavka 1, ki ga posamično in neposredno zadeva, lahko brez poseganja v svojo pravico do učinkovitega sodnega varstva in poleg te pravice zoper zadevni ukrep vloži pritožbo pri pritožbenem organu. Navedeni organ je neodvisen od strank v postopku in od vseh zunanjih vmešavanj ali političnih pritiskov, ki bi lahko ogrozili njegovo neodvisno presojo zadev, ki so mu predložene. Ima ustrezno strokovno znanje, da lahko učinkovito izvaja svoje naloge.
4. Odbor na prošnjo Komisije pripravi mnenje, kadar bi nacionalni zakonodajni, regulativni ali upravni ukrep verjetno vplival na delovanje notranjega trga medijskih storitev. Komisija lahko na podlagi mnenja Odbora in brez poseganja v njegove pristojnosti v skladu s Pogodbama o zadevi izda svoje mnenje. Mnenja Odbora, in če je ustrezno, Komisije so javno dostopna.
5. Kadar nacionalni organ ali telo sprejme ukrep, ki posamično in neposredno vpliva na ponudnika medijske storitve ter bi verjetno vplival na delovanje notranjega trga medijskih storitev, na zahtevo Odbora, in če je ustrezno, Komisije brez nepotrebnega odlašanja elektronsko sporoči vse zadevne informacije, vključno s povzetkom dejstev, svojim ukrepom, razlogi, s katerimi ga je utemeljil, in če je ustrezno, stališči drugih zadevnih organov.

Člen 21

Ocena koncentracij na medijskem trgu

1. Države članice v svojih nacionalnih pravnih sistemih določijo materialna in postopkovna pravila za oceno koncentracij na medijskem trgu, ki bi lahko pomembno vplivale na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost. Navedena pravila:
 - (a) so pregledna, objektivna, sorazmerna in nediskriminatorna;
 - (b) od udeležencev koncentracije na medijskem trgu, ki bi lahko pomembno vplivala na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost, zahtevajo, da zadevno koncentracijo vnaprej priglasijo ustreznim nacionalnim organom ali telesom;
 - (c) določajo nacionalni regulativni organ ali telo, ki je odgovorno za oceno učinka koncentracije, ki jo je treba priglasiti, na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost, ali zagotavljajo sodelovanje nacionalnega regulativnega organa ali telesa pri taki oceni;

- (d) vnaprej določajo objektivna, nediskriminatorna in sorazmerna merila za prigrasitev koncentracij na medijskem trgu, ki bi lahko pomembno vplivale na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost, ter za oceno učinka koncentracij na medijskem trgu na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost.

Ocena iz tega odstavka se razlikuje od ocen v okviru konkurenčnega prava, vključno s tistimi, ki so določene v pravilih o nadzoru nad združitvami. Ne posega v člen 21(4) Uredbe (ES) št. 139/2004, če je ustrezno.

2. Pri oceni iz odstavka 1 se upoštevajo naslednji elementi:
 - (a) vpliv koncentracije na pluralnost medijev, vključno z njenimi učinki na oblikovanje javnega mnenja in raznolikost medijskih akterjev na trgu, ob upoštevanju spletnega okolja in interesov strank, njihovih povezav ali dejavnosti v drugih medijskih ali nemedijskih podjetjih;
 - (b) zaščitni ukrepi za uredniško neodvisnost, vključno z vplivom koncentracije na delovanje uredniških ekip in obstojem ukrepov, ki jih ponudniki medijskih storitev sprejmejo za zagotovitev neodvisnosti posameznih uredniških odločitev;
 - (c) ali bi brez koncentracije prevzemni in prevzeti subjekt ostala ekonomsko vzdržna in ali obstajajo še druge možnosti za zagotovitev njune gospodarske vzdržnosti.
3. Komisija lahko ob pomoči Odbora izda smernice o dejavnikih, ki jih morajo nacionalni regulativni organi ali telesa upoštevati pri uporabi meril za oceno učinka koncentracij na medijskem trgu na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost.
4. Nacionalni regulativni organ ali telo se predhodno posvetuje z Odborom glede vsakega mnenja ali odločitve, ki jo namerava sprejeti, da se oceni vpliv koncentracije na medijskem trgu, ki jo je treba prigrasiti, na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost, kadar bi lahko take koncentracije vplivale na delovanje notranjega trga.
5. Odbor v 14 koledarskih dneh od datuma, ko prejme zaprosilo za posvetovanje iz odstavka 4, pripravi mnenje o predloženem osnutku nacionalnega mnenja ali odločitve, pri čemer upošteva elemente iz odstavka 2, ter zadevno mnenje posreduje posvetovalnemu organu in Komisiji.
6. Nacionalni regulativni organ ali telo iz odstavka 4 v največji možni meri upošteva mnenje iz odstavka 5. Če zadevni organ mnenja v celoti ali delno ne upošteva, Odboru in Komisiji v 30 koledarskih dneh od prejema zadevnega mnenja predloži obrazloženo utemeljitev, v kateri pojasni svoje stališče. Komisija lahko brez poseganja v svoje pristojnosti v skladu s Pogodbama o zadevi izda svoje mnenje.

Člen 22

Mnenja o koncentracijah na medijskem trgu

1. Če ni ocene ali posvetovanja v skladu s členom 21, Odbor na zahtevo Komisije pripravi mnenje o vplivu koncentracije na medijskem trgu na pluralnost medijev in uredniško neodvisnost, kadar bi koncentracija na medijskem trgu verjetno vplivala na delovanje notranjega trga medijskih storitev. Odbor svoje mnenje utemelji na elementih iz člena 21(2). Komisijo lahko opozori na koncentracije na medijskem trgu, ki bi verjetno vplivale na delovanje notranjega trga medijskih storitev.

2. Komisija lahko na podlagi mnenja Odbora in brez poseganja v svoje pristojnosti v skladu s Pogodbama o zadevi izda svoje mnenje.
3. Mnenja Odbora, in če je ustrezno, Komisije so javno dostopna.

Oddelek 6

Pregledna in pravična porazdelitev gospodarskih virov

Člen 23

Merjenje občinstva

1. Sistemi in metodologije za merjenje občinstva so skladni z načeli preglednosti, nepristranskosti, vključevanja, sorazmernosti, nediskriminacije in preverljivosti.
2. Brez poseganja v varovanje poslovnih skrivnosti podjetij ponudniki lastniških sistemov za merjenje občinstva ponudnikom medijskih storitev in oglaševalcem ter tretjim osebam, ki jih pooblastijo ponudniki medijskih storitev in oglaševalci, brez nepotrebne odlašanja in brezplačno zagotovijo točne, podrobne, celovite, razumljive in posodobljene informacije o metodologiji, ki jo uporabljajo njihovi sistemi za merjenje občinstva. Ta določba ne vpliva na pravila Unije o varstvu podatkov in zasebnosti.
3. Nacionalni regulativni organi ali telesa ponudnike sistemov za merjenje občinstva, skupaj s ponudniki medijskih storitev, njihovimi predstavniškimi organizacijami in vsemi drugimi zainteresiranimi stranmi, spodbujajo k pripravi kodeksov ravnanja, katerih namen je prispevati k skladnosti z načeli iz odstavka 1, vključno s spodbujanjem neodvisnih in preglednih revizij.
4. Komisija lahko ob pomoči Odbora izda smernice o praktični uporabi odstavkov 1, 2 in 3 tega člena.
5. Odbor spodbuja izmenjavo dobrih praks pri uvajanju sistemov za merjenje občinstva z rednim dialogom med predstavniki nacionalnih regulativnih organov ali teles, predstavniki ponudnikov sistemov za merjenje občinstva in drugimi zainteresiranimi stranmi.

Člen 24

Dodeljevanje državnih oglaševalskih sredstev

1. Javna sredstva ali kakršna koli druga nadomestila ali koristi, ki jih javni organi dodelijo ponudnikom medijskih storitev za namene oglaševanja, se dodelijo v skladu s preglednimi, objektivnimi, sorazmernimi in nediskriminatornimi merili ter na podlagi odprtih, sorazmerih in nediskriminatornih postopkov. Ta člen ne vpliva na pravila o javnem naročanju.
2. Javni organi, vključno z nacionalnimi, zveznimi ali regionalnimi vlada, regulativni organi ali telesi, pa tudi podjetji v državni lasti ali drugimi subjekti pod državnim nadzorom na nacionalni ali regionalni ravni ali lokalnimi vlada, ozemeljskih enot z več kot enim milijonom prebivalcev, javno objavijo točne, celovite, razumljive, podrobne in letne informacije o svojih oglaševalskih odhodkih, dodeljenih ponudnikom medijskih storitev, ki vključujejo vsaj naslednje podrobnosti:

- (a) pravna imena ponudnikov medijskih storitev, pri katerih so bile kupljene oglaševalske storitve;
 - (b) skupni letni porabljeni znesek in porabljene zneske na posameznega ponudnika medijskih storitev.
- 3. Nacionalni regulativni organi ali telesa spremljajo dodeljevanje državnih oglaševalskih sredstev na medijskih trgih. Za oceno točnosti informacij o državnih oglaševalskih sredstvih, zagotovljenih v skladu z odstavkom 2, lahko nacionalni regulativni organi ali telesa od subjektov iz odstavka 2 zahtevajo dodatne informacije, vključno z informacijami o uporabi meril iz odstavka 1.
- 4. Za dodeljevanje državnih sredstev ponudnikom medijskih storitev, da bi se od njih kupilo blago ali storitve, ki niso državno oglaševanje, veljajo zahteve iz odstavka 1. Ta člen ne vpliva na uporabo pravil o državni pomoči.

Poglavje IV – Končne določbe

Člen 25

Spremljanje

- 1. Komisija zagotovi neodvisno spremljanje notranjega trga medijskih storitev, vključno s tveganji za njegovo delovanje in odpornost ter napredkom pri njegovem delovanju in odpornosti. O ugotovitvah spremljanja se posvetuje z Odborom.
- 2. Komisija v posvetovanju z Odborom opredeli ključne kazalnike uspešnosti, ki se uporabljajo za spremljanje iz odstavka 1.
- 3. Spremljanje vključuje:
 - (a) podrobno analizo odpornosti medijskih trgov v vseh državah članicah, med drugim glede stopnje koncentracije medijev ter tveganj za tuje manipuliranje z informacijami in vmešavanje;
 - (b) pregled in v prihodnost usmerjeno oceno odpornosti notranjega trga medijskih storitev kot celote;
 - (c) pregled ukrepov, ki so jih ponudniki medijskih storitev sprejeli za zagotovitev neodvisnosti posameznih uredniških odločitev.
- 4. Spremljanje se izvaja letno, njegovi rezultati pa so javno dostopni.

Člen 26

Ocenjevanje in poročanje

- 1. Komisija najpozneje do [štiri leta po začetku veljavnosti te uredbe] in nato vsaka štiri leta oceni to uredbo ter o tem poroča Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.
- 2. Države članice in Odbor Komisiji za namene odstavka 1 in na njeno zahtevo pošljejo ustrezne informacije.
- 3. Komisija pri izvajanju ocen iz odstavka 1 upošteva:
 - (a) stališča in ugotovitve Evropskega parlamenta, Sveta in drugih ustreznih organov ali virov;

- (b) rezultate zadevnih razprav, ki so potekale v ustreznih forumih;
- (c) zadevne dokumente, ki jih je izdal Odbor;
- (d) ugotovitve spremljanja iz člena 25.

Člen 27

Spremembe Direktive 2010/13/EU

1. Člen 30b Direktive 2010/13/EU se črta.
2. Sklici na člen 30b Direktive 2010/13/EU se razumejo kot sklici na člen 12 te uredbe.
3. Sklici v pravu Unije na skupino evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA) se razumejo kot sklici na Evropski odbor za medijske storitve (Odbor).

Člen 28

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Ta uredba se uporablja od [6 mesecev po začetku veljavnosti].
Vendar se členi 7 do 12 in člen 27 uporabljajo od [3 mesece po začetku veljavnosti], člen 19(2) pa se uporablja od [48 mesecev po začetku veljavnosti].
3. Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1. Naslov predloga/pobude
- 1.2. Zadevna področja
- 1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša
- 1.4. Cilji
- 1.5. Utemeljitev predloga/pobude
- 1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic
- 1.7. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila o spremljanju in poročanju
- 2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi
- 2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice
- 3.2. Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve
- 3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Uredba o vzpostavitvi skupnega okvira za medijske storitve na notranjem trgu (evropski akt o svobodi medijev) in spremembi Direktive 2010/13/EU

1.2. Zadevna področja

- Notranji trg
- Vlaganje v ljudi, socialno kohezijo in vrednote
- Nova spodbuda za demokracijo v EU

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

☒ **Nov ukrep**

☐ **Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa**⁵⁹

☐ **Podaljšanje obstoječega ukrepa**

☐ **Združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep**

1.4. Cilji

1.4.1. Splošni cilji

Splošni cilj ukrepanja je izboljšati delovanje notranjega medijskega trga. Izboljšanje delovanja notranjega medijskega trga bo spodbudilo zagotavljanje kakovostnih medijskih storitev in tako okrepilo celovitost notranjega trga kot celote. Ta cilj bo dosežen z uredbo, ki bo določala skupna pravila, temelječa na strukturiranem okviru sodelovanja za medijske regulatorje v Odboru, ki ga bodo sestavljali predstavniki zadevnih neodvisnih nacionalnih medijskih regulativnih organov ali teles.

1.4.2. Specifični cilji

Spodbujanje čezmejnih dejavnosti in naložb na notranjem medijskem trgu

Cilj je akterjem na medijskem trgu olajšati širitev njihovega poslovanja po celotnem notranjem trgu, tako da se postopno povečajo čezmejne naložbe v smislu njihovega števila in vrednosti. V ta namen bi si pobuda prizadevala za uskladitev nekaterih elementov različnih nacionalnih okvirov za pluralnost medijev, da bi se olajšalo čezmejno zagotavljanje storitev. Njen cilj bo zlasti zagotoviti, da neodvisni nacionalni organi pri ocenjevanju transakcij na medijskem trgu k pluralnosti medijev na celotnem medijskem trgu EU pristopajo dosledno na podlagi skupnih meril in usklajevanja na ravni EU.

Povečanje regulativnega sodelovanja in zbliževanja na notranjem medijskem trgu

Cilj je okrepiti regulativno sodelovanje za boljše izvrševanje okvira EU za medije v čezmejnem kontekstu ter spodbujati regulativno zbliževanje z mnenji in smernicami na ravni EU, da bi se tako spodbudili dosledni pristopi k neodvisnosti in pluralnosti medijev, tudi na spletu. Cilj je tudi zagotoviti orodja za skupno ukrepanje neodvisnih

⁵⁹

Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

regulatorjev po vsej EU za zaščito notranjega trga EU pred ponudniki storitev (tudi iz tretjih držav), ki ne upoštevajo medijskih standardov EU.

Olajšanje svobodnega zagotavljanja kakovostnih medijskih storitev na notranjem trgu

Cilj je zagotoviti, da imajo potrošniki in podjetja koristi od zaupanja vrednih vsebin, ki jih na vse bolj digitalnem in čezmejnem trgu medijskih storitev zagotavljajo neodvisni mediji. Da bi se spodbudilo zagotavljanje kakovostnih medijskih storitev na notranjem trgu, bo cilj pobude zmanjšati trend neupravičenega javnega in zasebnega vmešavanja v uredniško svobodo. Povečala bo preglednost lastništva, specifično za medije, da bi se okrepili odgovornost in neodvisnost medijev. Njena cilja bosta tudi spodbuditi samoregulacijo za neodvisno delovanje medijskih podjetij in zagotoviti, da lahko novinarji delajo brez vmešavanja, zlasti ko gre za zaščito njihovih virov.

Zagotavljanje pregledne in pravične porazdelitve gospodarskih virov na notranjem medijskem trgu

Cilj je zagotoviti enake konkurenčne pogoje za akterje na medijskem trgu s spodbujanjem pregledne in pravične porazdelitve gospodarskih virov. To bi se doseglo s povečanjem preglednosti, nediskriminacije, sorazmernosti, objektivnosti in vključevanja pri metodologijah za merjenje občinstva, zlasti na spletu. Cilj bi bil tudi zagotoviti preglednost, nediskriminacijo, sorazmernost in objektivnost pri dodeljevanju državnih oglaševalskih sredstev medijem, da bi se čim bolj zmanjšala tveganja za dajanje prednosti provladnim medijskim hišam ali uporabo javne podpore za pristranske interese v škodo drugih akterjev na trgu in tako spodbujala poštena konkurenca na notranjem medijskem trgu.

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

Pričakuje se, da bosta uredba in priporočilo medijskim podjetjem in državam članicam za spodbujanje neodvisnosti medijev, podprta s strukturo upravljanja, ki jo sestavlja Odbor ob pomoči sekretariata Komisije, izboljšala delovanje notranjega medijskega trga z zbliževanjem nacionalnih pravil in pristopov na področjih, povezanih s pluralnostjo medijev, in sicer na učinkovit, dosleden, sorazmeren in v veliki meri uspešen način.

S finančnim modeliranjem za oceno učinka, priloženo predlogu, se neto gospodarske koristi v smislu povečanih prihodkov ocenjujejo na 2 885 milijonov EUR za prvo leto in 2 898,1 milijona EUR za naslednja leta. Akterji na medijskem trgu bodo imeli neposredne regulativne koristi.

Avdiovizualni sektor bo imel zlasti koristi od uvedbe skupnih zahtev za nacionalne zakone o pluralnosti medijev in postopke nadzora trga ter bo lahko izkoristil ekonomijo obsega na boljše delujočem in predvidljivejšem, skladnejšem in manj protekcionističnem notranjem medijskem trgu.

Radiodifuzijske hiše in ponudniki (avdiovizualnih) informativnih vsebin ter tuji subjekti, za katere je verjetneje, da so prizadeti zaradi regulativne razdrobljenosti, bodo lahko razširili svoje poslovanje v drugih državah članicah.

Radiodifuzijske hiše in medijska podjetja, ki bodo upoštevali priporočila o zaščitnih ukrepih za uredniško neodvisnost, bodo okrepili svojo uredniško neodvisnost in svobodo sprejemanja odločitev brez javnega ali zasebnega vmešavanja, s čimer se bo povečala pluralnost glasov ali mnenj, izraženih v njihovih medijskih vsebinah, in

vprašanj, ki se v njih analizirajo. Novinarji bodo zaradi vse večjega uvajanja teh zaščitnih ukrepov v medijskih podjetjih tudi bolj neodvisni od lastnikov medijev.

Večja preglednost lastništva medijev, zlasti glede drugih poslovnih interesov lastnikov, bo okrepila pošteno konkurenco, zlasti v medijskem sektorju (kar vključuje tiskane in spletne medije), za katerega države članice običajno nimajo posebnih orodij za preglednost, kot so medijski registri.

S preglednejšimi sistemi za merjenje spletnega občinstva se bo zmanjšalo izkrivljanje trga, dodatno se bodo okrepili enaki konkurenčni pogoji med ponudniki medijskih storitev in spletnimi akterji, zlasti pa bodo imeli od njih koristi avdiovizualne medijske storitve in spletni mediji ter spletni oglaševalci. Prav tako bi morali imeti od njih koristi novinarji, saj bodo bolje razumeli, kako spletni akterji merijo občinstvo na področju medijskih storitev. Z ukrepi v zvezi s preglednostjo in pravičnostjo državnega oglaševanja se bo zmanjšalo izkrivljanje trga in zagotovilo, da bo imel do tega vira prihodkov dostop širši nabor medijskih hiš.

MSP bodo imela koristi od večje gotovosti in nižjih pravnih stroškov. Poleg tega bo potencialno povečan dostop do državnih oglaševalskih sredstev pomenil sorazmerno večjo priložnost za manjša podjetja. Podobno so MSP v primerjavi s spletnimi akterji v še posebno podrejenem položaju, kar zadeva merjenje spletnega občinstva, zato bo pobuda pomagala uravnovežiti konkurenčne pogoje za MSP, da se bodo lahko potegovali za prihodke iz oglaševanja.

1.4.4. Kazalniki smotrnosti

Predlagani kazalniki in pričakovani rezultati	Osnovni scenarij
Kazalnik: število in vrednost čezmejnih naložb na medijskih trgih držav članic EU27 (letno) Pričakovani rezultat: postopno povečanje števila in vrednosti čezmejnih naložb	Naložbe vlagateljev v obdobju 2013–2021: - EU: 478 transakcij - države zunaj EU: 389 transakcij Vrednost 60 % transakcij: 84 milijard EUR
Kazalnik: število mnenj Odbora o nacionalnih odločitvah o nadzoru medijskega trga, ki jih je upošteval zadevni nacionalni organ (letno) Pričakovani rezultat: delež mnenj Odbora, ki so jih upoštevale države članice	n. r.
Kazalnik: delež zadev, ki jih je Odbor rešil v okviru mehanizma sodelovanja in mehanizma medsebojne pomoči (letno) Pričakovani rezultat: delež zadev, ki jih je rešil Odbor	n. r.
Kazalnik: število smernic/poročil, ki sta jih izdala Komisija in/ali Odbor, odvisno od primera, na regulativnih področjih, ki so ključna za pluralnost medijev (vsaka tri leta) Pričakovani rezultat: večje število področij, pomembnih za pluralnost medijev, zajeto v smernicah/poročilih na ravni EU	n. r.

Kazalnik: točkovne ocene tveganja (letno) za: – politično neodvisnost medijev – uredniška avtonomija, – neodvisnost upravljanja javnih medijev, – komercialni in lastniški vpliv na uredniške vsebine, – zaščito novinarskih virov, – preglednost lastništva medijev. Pričakovani rezultat: postopno zniževanje točkovnih ocen tveganja	Posamezne točkovne ocene tveganja, dobljene z orodjem za spremljanje pluralnosti medijev, za leto 2021: – 54 %, – 55 %, – 50 %, – 60 %, – 16 %, – 58 %
Kazalnik: število držav članic s samoregulativnimi organi za medije (letno) Pričakovani rezultat: postopno povečanje števila držav članic s samoregulativnimi organi	16
Kazalnik: zaznano zaupanje državljanov v medije (dvakrat letno) Pričakovani rezultat: postopno povečevanje zaupanja v medije	Odstotek anketirancev, ki zaupajo naslednjim medijem: 58 %: radio 51 %: televizija 51 %: tisk 35 %: internet
Kazalnik: število zadev, povezanih z neskladnostjo z načeli za sisteme za merjenje občinstva (letno) Pričakovani rezultat: postopno zmanjševanje števila sistemov za merjenje občinstva, ki niso skladni z novim okvirom EU	Nielsen: 61 % tržnikov potrjuje, da imajo dostop do kakovostnih podatkov o občinstvu, ki jih potrebujejo, da lahko čim bolje izkoristijo svoj medijski proračun.
Kazalnik: točkovna ocena tveganja (letno) o porazdelitvi državnega oglaševanja Pričakovani rezultat: postopno zniževanje točkovne ocene tveganja	Točkovna ocena tveganja na podlagi orodja za spremljanje pluralnosti medijev v zvezi z državnim oglaševanjem za leto 2021: 70 %

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude

Večina določb Uredbe se bo začela neposredno uporabljati šest mesecev po začetku njene veljavnosti. Da bi se pripravila podlaga za pravilno izvajanje evropskega akta o svobodi medijev, se bodo njegove določbe o neodvisnih medijskih organih in Evropskem odboru za medijske storitve ter s tem povezane spremembe direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah začele uporabljati že tri mesece po začetku veljavnosti akta. Tako bo Odbor ustanovljen pravočasno, da se bo zagotovilo uspešno izvajanje Uredbe.

Odbor bo nasledil in nadomestil skupino evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA), ki je bila ustanovljena z direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah. Skupina je preimenovana, da se upoštevajo širše pristojnosti, dodeljene so ji dodatne naloge, poleg tega pa je podprta z dodatnimi viri (zlasti

dodatnim osebjem v okviru Komisije, tj. GD za komunikacijska omrežja, vsebine in tehnologijo). Evropski akt o svobodi medijev bo zagotovil, da se vsi sklici na skupino evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA) v zakonodaji EU in zlasti v direktivi o avdiovizualnih medijskih storitvah razumejo kot sklici na Evropski odbor za medijske storitve (v nadaljnjem besedilu: Odbor).

Kot trenutno velja za skupino ERGA, bo Odboru pri njegovih dejavnostih pomagal sekretariat, ki ga bo zagotavljala Komisija. Sekretariat bo imel še naprej prostore v GD za komunikacijska omrežja, vsebine in tehnologijo. Odboru bo zagotavljal upravno in organizacijsko podporo. Viri, ki so za sekretariat predvideni z Uredbo, mu bodo omogočili, da bo Odboru pomagal pri izvajanju njegovih nalog. Sekretariat Odbora bo vzpostavljen v prvih dveh letih izvajanja, ki se začne leta 2024, polno število zaposlenih pa naj bi bilo doseženo leta 2025.

Pričakuje se, da bo GD za komunikacijska omrežja, vsebine in tehnologijo v podporo izvajanju evropskega akta o svobodi medijev naročal zunanje študije. Takšne študije se bodo lahko uporabile tudi za podporo dejavnostim Odbora in kot podlaga za njegovo delo. Ustrezni letni proračun za te študije bo na voljo od pričakovanega začetka izvajanja leta 2024, in sicer s prerazporeditvijo iz programa Ustvarjalna Evropa.

- 1.5.2. *Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.*

Razlogi za ukrepanje na evropski ravni (predhodno): cilj pobude je zagotoviti boljše delovanje notranjega medijskega trga z izboljšanjem pravne varnosti in odpravo ovir na notranjem trgu. S pravili se bodo določili mehanizmi za povečanje preglednosti, neodvisnosti in odgovornosti ukrepov in dejavnosti, ki vplivajo na medijske trge, svobodo in pluralnost v EU.

Pričakovana ustvarjena dodana vrednost Unije (naknadno): v oceni učinka, priloženi temu predlogu, je navedeno, da bi se z ukrepanjem zmanjšalo breme za akterje na trgu pri zagotavljanju skladnosti z različnimi nacionalnimi pravnimi ureditvami, kadar poslujejo v več državah članicah. Prav tako bi se povečala predvidljivost in okrepila pravna varnost za akterje na medijskem trgu, s čimer bi se spodbudile poštena konkurenca in čezmejne naložbe. Omogočil bi se tudi usklajen odziv medijskih regulatorjev v zadevah, ki vplivajo na informacijski prostor EU. Neto gospodarske koristi v smislu povečanih prihodkov so ocenjene na 2 885 milijonov EUR za prvo leto in 2 898 milijonov EUR za naslednja leta. Pobuda bi z vzpostavitvijo skupnega okvira EU za spodbujanje čezmejnih dejavnosti, krepitev sodelovanja med regulatorji, spodbujanje zagotavljanja kakovostnih medijskih vsebin in obravnavo praks, ki izkrivljajo konkurenco, ustvarila ugodnejše pogoje za čezmejni razvoj medijskih storitev in povečala izbiro kakovostnih medijskih vsebin za potrošnike. Tako se bo okrepil notranji medijski trg, hkrati pa se bosta spodbujali svoboda in pluralnost medijev, ki sta zaščiteni z Listino o temeljnih pravicah.

- 1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

Ta predlog temelji na izkušnjah Komisije z direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki je bila nazadnje revidirana leta 2018 in jo morajo nekatere države

članice še prenesti. Čeprav revidirana direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah še ni bila v celoti ocenjena, vsebuje več regulativnih ukrepov na področju medijev, povezanih z varstvom potrošnikov in spodbujanjem interesov javne politike, kot je kulturna raznolikost. Vendar je omejena na avdiovizualne medijske storitve in ne zajema vprašanj, povezanih s pluralnostjo in neodvisnostjo medijev (ki presegajo neodvisnost nacionalnih regulativnih organov in teles), ki naj bi bila obravnavana z ukrepanjem. Glavni pomembni pridobljeni spoznanji sta, da bodo z uredbo želeni rezultati ukrepanja verjetno doseženi veliko hitreje kot z direktivo ter da je za učinkovito in dosledno regulacijo medijev potrebna močnejša in z viri bolj preskrbljena institucionalna podporna struktura.

1.5.4. Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

Ta predlog je v delovnem programu Komisije za leto 2022 vključen pod naslovom Nova spodbuda za evropsko demokracijo.

Evropski akt o svobodi medijev bo dopolnil zadevni okvir, ki vključuje zakonodajo o avtorskih pravicah, revidirano direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah ter nedavno sprejeta akt o digitalnih storitvah in akt o digitalnih trgih. Na področju preglednosti lastništva bo privedel do sinergij z direktivo o preprečevanju pranja denarja in direktivo EU o pravu družb. Kar zadeva novinarske vire, se bo z aktom dodala ciljno usmerjena močna zaščita pred namestitvijo vohunskega programja v naprave, ki jih uporabljajo ponudniki medijskih storitev ali njihovi zaposleni, in sicer na podlagi zaščite iz Direktive 2002/58/ES, Direktive 2016/680/EU in Direktive 2013/40/EU.

Akt je v celoti skladen z ukrepi financiranja, sprejetimi v okviru večletnega finančnega okvira, programa Ustvarjalna Evropa, zlasti v zvezi s spremljanjem in zagovarjanjem svobode in pluralnosti medijev ter novinarskimi partnerstvi.

1.5.5. Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev

Na podlagi sedanjih izkušenj z delom skupine ERGA in njenega sekretariata naj bi bilo za podporo Komisije novemu Evropskemu odboru za medijske storitve, zlasti z zagotavljanjem sekretariata Odbora, potrebnih 8 do 10 EPDČ. Druge potencialne možnosti so obravnavane v priloženi oceni učinka.

Dodatne študije, ki jih bo naročila Komisija, naj bi stale do 1 milijona EUR na leto.

Za delovanje Odbora, zlasti povračilo potnih stroškov, naj bi bilo potrebnih približno 150 000–200 000 EUR na leto.

Ponavljajoče se upravne stroške nacionalnih regulativnih organov za sodelovanje v Odboru (kot so plače v ta namen zaposlenega osebja) bi krili nacionalni regulativni organi, kot to zdaj velja za skupino ERGA in primerljive subjekte.

Odhodki za dejavnosti skupine ERGA in naročanje študij, povezanih z direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah, se trenutno financirajo iz sklopa MEDIA v okviru programa Ustvarjalna Evropa.

Medsektorski sklop programa Ustvarjalna Evropa je namenjen „spodbujanju“ medsektorskih dejavnosti, katerih cilj je prilagajanje strukturnim in tehnološkim spremembam, s katerimi se soočajo mediji, vključno s krepitvijo svobodnega, raznolikega in pluralističnega medijskega okolja, kakovostnega novinarstva in

medijske pismenosti, tudi v digitalnem okolju“ (člen 7(1), točka (c), Uredbe (EU) 2021/818 o programu Ustvarjalna Evropa).

Zato se bodo iz Medsektorskega sklopa financirali stroški, povezani z delovanjem Odbora, katerega pristojnosti bodo zajemale različne vrste akterjev na medijskem trgu v avdiovizualnem in drugih medijskih sektorjih.

Vir financiranja študij bo odvisen od predmeta takšnih študij: tiste, ki bodo zajemale samo avdiovizualna vprašanja, se bodo še naprej financirale iz sklopa MEDIA programa Ustvarjalna Evropa, druge potrebne študije pa se bodo financirale iz Medsektorskega sklopa.

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

☐ **Časovno omejeno**

- ☐ od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL za odobritve za prevzem obveznosti ter med letoma LLLL in LLLL za odobritve plačil.

☒ **Časovno neomejeno**

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma 2024 in 2025,
- ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja

☒ **Neposredno upravljanje** – Komisija:

- ☒ z lastnimi službami, vključno s svojim osebjem v delegacijah Unije,
- ☐ prek izvajalskih agencij.

☐ **Deljeno upravljanje** z državami članicami.

☐ **Posredno upravljanje**, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

- ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
- ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
- ☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
- ☐ organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe,
- ☐ subjektom javnega prava,
- ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor imajo ti subjekti ustrezna finančna jamstva,
- ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščen za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki imajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.
- *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.*

Opombe

--

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Po sprejetju zakonodajnega instrumenta bodo imele države članice na voljo tri do šest mesecev, da po potrebi prilagodijo svoje nacionalne okvire. Prvo ocenjevanje bo potekalo štiri leta po začetku veljavnosti novih pravil in tudi poznejša bodo izvedena vsaka štiri leta. Spremljanje, ki ga bo izvajala Komisija, bo podpiral Odbor.

Poseben sistem spremljanja bo predviden tudi za priporočilo, priloženo predlogu. Združeval bo ciljno usmerjeno poročanje držav članic in novi mehanizem za neodvisno spremljanje tveganj za delovanje notranjega trga medijskih storitev v skladu z Uredbo.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

V skladu z evropskim aktom o svobodi medijev se bo skupina evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA) razvila v Evropski odbor za medijske storitve. Ta bo spodbujal učinkovito in dosledno uporabo evropskega akta o svobodi medijev in direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah v vseh državah članicah. Odbor bo v skladu s svojimi nalogami na podlagi prava EU med drugim zagotavljal strokovno svetovanje o regulativnih, tehničnih ali praktičnih vidikih regulacije medijev in izdal mnenja, usklajeval ukrepe v zvezi s ponudniki storitev (tudi iz tretjih držav), ki ne upoštevajo medijskih standardov EU, ter spodbujal sodelovanje in učinkovito izmenjavo informacij, izkušenj in dobrih praks med regulatorji.

Za zagotovitev, da bo Odbor izpolnjeval svoj mandat, je predvideno, da bo Komisija v tesnem stiku z zadevnimi nacionalnimi regulativnimi organi in telesi. Poleg tega Uredba določa, da mora predsednik Odbora Komisijo redno obveščati o načrtovanih in tekočih dejavnostih Odbora. Prav tako se mora Odbor v skladu s svojim poslovnikom pri pripravi svojega delovnega programa in glavnih rezultatov posvetovati s Komisijo.

Komisija bo v skladu s sedanjimi praksami in ob upoštevanju izbrane možnosti politike izvajala načrtovano financiranje v okviru programa Ustvarjalna Evropa z neposrednim upravljanjem. To je zajeto z ustrezno strategijo kontrol. Nadzor bo izvajal GD za komunikacijska omrežja, vsebine in tehnologijo.

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

Za zagotovitev, da bo Odbor izpolnjeval svoj mandat, kot je določen v tej uredbi, je predviden sekretariat, ki ga bo zagotavljala Komisija. Odboru bo pomagal pri njegovih dejavnostih ter mu zagotavljal upravno in organizacijsko podporo.

Predvideni sistem nadzora in podpore omogoča blažitev morebitnih tveganj. Ker akt temelji na obstoječi strukturi in ob upoštevanju neposrednega upravljanja zadevnih finančnih sredstev s strani Komisije niso bila ugotovljena večja tveganja.

Kontrole so del sistema notranjih kontrol GD za komunikacijska omrežja, vsebine in tehnologijo.

- 2.2.3. *Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)*

Uporabljali se bodo sistemi in postopki notranje kontrole GD za komunikacijska omrežja, vsebine in tehnologijo. Ti so funkcionalni in stroškovno učinkoviti. Cilj je zagotoviti stopnjo napake pod 2-odstotnim pragom pomembnosti.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Obstoječi ukrepi za preprečevanje goljufij, ki se uporabljajo za Komisijo, bodo zajemali dodatne odobritve, potrebne za to uredbo.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif. 60	držav Efte ⁶¹	držav kandidatk 62	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
2b	07.010401 – Odhodki za podporo za program Ustvarjalna Evropa	nedif.	DA	DA	DA	NE
2b	07.050300 – Medsektorski sklop programa Ustvarjalna Evropa	dif.	DA	DA	DA	NE
2b	07.050200 – Sklop MEDIA programa Ustvarjalna Evropa	dif.	DA	DA	DA	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

n. r.

⁶⁰ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

⁶¹ Efte: Evropsko združenje za prosto trgovino.

⁶² Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

Odobritve bodo prerazporejene v okviru finančnih sredstev, dodeljenih sklopu MEDIA in Medsektorskemu sklopu programa Ustvarjalna Evropa ter proračunski vrstici za upravno podporo v večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	2b	KOHEZIJA, ODPORNOST IN VREDNOTE
--	----	---------------------------------

GD CNECT			2024	2025	2026	2027	Po letu 2027	SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje (prerazporejene znotraj programa Ustvarjalna Evropa)								
07.050200 – Sklop MEDIA programa Ustvarjalna Evropa	obveznosti	(1a)	0,500	0,500	0,500	0,500		2,000
	plačila	(2a)	0,250	0,500	0,500	0,500	0,250	2,000
07.050300 – Medsektorski sklop programa Ustvarjalna Evropa	obveznosti	(1b)	0,500	0,500	0,500	0,500		2,000
	plačila	(2b)	0,250	0,500	0,500	0,500	0,250	2,000
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ⁶³								
07.010401 – Odhodki za podporo za program Ustvarjalna Evropa		(3)	0,200	0,200	0,200	0,200		0,800
Odobritve za GD CNECT	obveznosti	= 1a + 1b + 3	1,200	1,200	1,200	1,200		4,800

⁶³

Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

SKUPAJ	plačila	= 2a + 2b + 3	0,700	1,200	1,200	1,200	0,500	4,800
---------------	---------	---------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	1,000	1,000	1,000	1,000		4,000
	plačila	(5)	0,500	1,000	1,000	1,000	0,500	4,000
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)	0,200	0,200	0,200	0,200		0,800
Odobritve iz RAZDELKA 2b večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	= 4 + 6	1,200	1,200	1,200	1,200		4,800
	plačila	= 5 + 6	0,700	1,200	1,200	1,200	0,500	4,800

Razdelek večletnega finančnega okvira	7	„Upravni odhodki“
--	----------	-------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2024	2025	2026	2027	Po letu 2027	SKUPAJ
GD CNECT							
⊗ Človeški viri		0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
○ Drugi upravni odhodki							
GD CNECT SKUPAJ	odobritve	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508

Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
--	---	-------	-------	-------	-------	--	--------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2024	2025	2026	2027	Po letu 2027	SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	1,844	2,488	2,488	2,488		9,308
	plačila	1,344	2,488	2,488	2,488	0,500	9,308

3.2.2. Ocenjene realizacije, financirane z odobritvami za poslovanje

n. r.

3.2.3. Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	2024	2025	2026	2027	Po letu 2027	SKUPAJ
--	------	------	------	------	--------------	--------

RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira						
Človeški viri	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
Drugi upravni odhodki						
Seštevek za RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508

Odobritve zunaj RAZDELKA 7⁶⁴ večletnega finančnega okvira						
Človeški viri						
Drugi upravni odhodki						
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira						

SKUPAJ	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--------------

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

⁶⁴ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

Ocenjene potrebe po človeških virih

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	2024	2025	2026	2027
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)				
20 01 02 01 (sedež in predstavništva Komisije)	3	6	6	6
20 01 02 03 (delegacije)				
01 01 01 01 (posredne raziskave)				
01 01 01 11 (neposredne raziskave)				
Druge proračunske vrstice (navedite)				
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)⁶⁵				
20 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)	2	4	4	4
20 02 03 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)				
XX 01 xx yy zz⁶⁶	– na sedežu			
	– na delegacijah			
01 01 01 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)				
01 01 01 12 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)				
Druge proračunske vrstice (navedite)				
SKUPAJ	5	10	10	10

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Nadzor nad pravilnim izvajanjem obveznosti iz Uredbe za zasebna podjetja, države članice ter nacionalne regulativne organe in telesa, združene v Odboru Zastopanje Komisije v Odboru in sodelovanje z Odborom pri njegovih dejavnostih, vključno z letnim delovnim programom in poslovníkom Vodenje postopkov v skladu z Uredbo, zlasti v zvezi z nalogami Odbora Zagotavljanje podpore Odboru pri njegovih nalogah v skladu z Uredbo Upravna in logistična podpora Odboru, zlasti v zvezi z vsakodnevno organizacijo in organizacijo sej Podpora sodelovanju in usklajevanju nacionalnih regulativnih organov ali teles na ravni EU Naročanje in upravljanje zunanjih študij v zvezi z Uredbo in dejavnostmi Odbora
Zunanji sodelavci	Zagotavljanje podpore Odboru pri njegovih nalogah v skladu z Uredbo Upravna in logistična podpora Odboru, zlasti v zvezi z vsakodnevno organizacijo in organizacijo sej

⁶⁵ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

⁶⁶ Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

	Podpora sodelovanju in usklajevanju nacionalnih regulativnih organov ali teles na ravni EU
--	--

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

Predlog/pobuda:

- ☒ se lahko v celoti financira s prerazporeditvijo znotraj zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira;

Odobritve bodo prerazporejene v okviru finančnih sredstev, dodeljenih sklopu MEDIA in Medsektorskemu sklopu programa Ustvarjalna Evropa ter proračunski vrstici za upravno podporo v večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027. To ne bo bistveno vplivalo na druge dejavnosti programa, saj se bo enakomerno absorbiralo v vse ukrepe.

- ☐ zahteva uporabo nedodeljene razlike do zgornje meje v zadevnem razdelku večletnega finančnega okvira in/ali uporabo posebnih instrumentov, kot so opredeljeni v uredbi o večletnem finančnem okviru;

- ☐ zahteva spremembo večletnega finančnega okvira.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

V predlogu/pobudi:

- ☒ ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb;
- ☐ je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- ☒ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
 - ☐ za lastna sredstva,
 - ☐ za druge prihodke.
 - navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice ☐

v mio. EUR (na tri decimalna mesta
natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ⁶⁷						
		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
Člen								

Za namenske prejeme navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

--

Druge opombe (npr. metoda/formula za izračun posledic za prihodke ali druge informacije).

⁶⁷ Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.